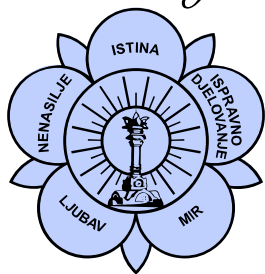
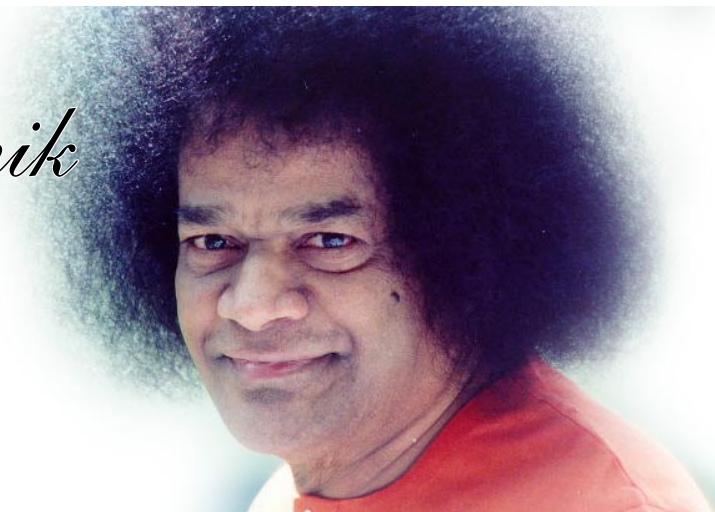

Sathya Sai Glasnik

GLASILO SATHYA SAI
SREDIŠNJEG VIJEĆA HRVATSKE

GODIŠTE XIII • BROJ 125 • RUJAN 2007.

“Kako je moguće uskladiti požrtvovanost sa čovjekovom neprestanom aktivnošću i njegovom željom za udobnošću i komforom? Čini se da je nepremostiv jaz između žrtve - *tyāga*, s jedne strane, i uživanja u materijalnim udobnostima - *bhoga*, s druge strane. *Vedanta* (drevni indijski tekstovi) je razriješila ovaj konflikt ističući da se u materijalnim objektima može uživati uz osjećaj nevezanosti i duh odricanja. Ukoliko se odstrani ego prilikom obavljanja aktivnosti, kao i vezanost za materijalne objekte, tada neće biti razlike između odricanja - *tyāga* i uživanja - *bhoga*.”

NEKA POŽRTVOVNOST I SUOSJEĆANJE BUDU VAŠA DVA OKA; NEKA NEEGOISTIČNOST BUDE VAŠ DAH A LJUBAV VAŠ JEZIK.

- BABA

Sadržaj:

- Učinite svoj um gospodarom želja (2)
- Bhagavān blagoslivlja ured Zaklade za knjige (4)
- Ljubav prema Bogu je jedina prava ljubav (8)
- O radosti buđenja (10)
- Mimohod za ljudske vrijednosti (13)
- On brine o svemu (18)
- Poticajna priča o predaji (22)
- Biseri Saijeve mudrosti - 26. dio (27)
- Cjenik izdanja (35)
- Poruka dana (36)

Učinite svoj um gospodarom želja

Utjelovljenja ljubavi !

Easwarammin dan je sjećanje na dan kada je Easwaramma napustila svoje fizičko tijelo. Tijelo se sastoji od pet elemenata i mora nestati prije ili kasnije. Ali unutarnji stanovnik niti se rađa niti umire. Unutarnji stanovnik nema nikakvih vezanosti i on je vječni svjedok.

(Teluški stihovi)

Shvatite važnost uma

Ljudi su obmanuti vezanošću za tijelo. Tijelo je prolazno, netrajno i brzo nestaje. Sve što je rođeno, kratkotrajno je. Sve što se nalazi u ovom svijetu mora iščeznuti. Samo jedno ostaje zauvijek, to je um.

Ali, mnogi ga nazivaju majmunski um. Ne. Vi pripadate čovječanstvu i nemate nikakve veze s majmunskim umom. U stvari, um je nalik na Sebstvo, on je od iste vrste kao Sebstvo. Potrudite se razumjeti njegovu pravu prirodu. Samo oni koji imaju kontrolu nad umom mogu se nazvati ljudskim bićima.

Mnogi u svijetu su visoko obrazovani. Isto tako,

mnogi su stekli različita znanja i obavljaju važne poslove. Ali ne možemo ih nazvati ljudskim bićima u pravom smislu te riječi ako nemaju kontrolu uma. U umu se pojavljuju sve vrste dobrih i loših misli. Samo kada držite um daleko od onoga što je loše, možete usvojiti ono što je dobro. Nikada ne dozvolite umu da se poveže s bilo čim lošim.

Božica Lakšmi je pjevala samo: Nārāyana! Nārāyana! Načelo *ātmana* izvire iz Gospoda Nārāyane. Možete reći Sebstvo - *ātman*, ili um ili srce - *hṛdaya*, svi su oni jedno. Sebstvo – *ātman*, znači Nārāyana. Um je također Nārāyana, a isto tako i srce. Nārāyana nazivamo stanovnikom srca - *hṛdayavāsin*.

Um treba pridati najveću važnost. Ali mnogi ljudi to ne čine. Onaj tko um smatra osnovom svog života istinski je ljudsko biće. Onaj tko um prepušta njegovim hirovima i mušicama zapravo je majmun, a ne ljudsko biće. Učinite um središtem svoje svijesti. Ostaviti um da proizvoljno luta, isto je kao da ste napustili sam životni princip. Stoga učinite um osnovom svakog aspekta vašeg života.

(U tom trenutku Bhagavān je materijalizirao zlatni medaljon). U sredini medaljona je bio lik božice Lakšmi okružen dragim kamenjem. Drago kamenje predstavlja želje kojima vlada Lakšmi, a ona je istinska, vječna i nepromjenjiva. Učinite svoj um gospodarom želja, baš kao što je to učinila Lakšmi. Svatko treba razumjeti ovu istinu.

Kakva misao, takav rezultat

U vrijeme mog odlaska u istočnu Afriku, Easwaramma me je pokušavala odvratiti od puta govoreći: "Svami, čujem da u tamošnjim šumama ima puno divljih životinja i da opasnosti vrebaju sa svih strana. Stoga ne bi trebao ići tamo. Što god poželiš, sve će doći ovamo. Pa zašto onda uopće želiš ići?" Odgovorio sam joj: "Ja ne idem tamo gledati divlje životinje. Idem da bih odgovorio na molitve ispunjene ljubavlju

koje mi upućuju moji poklonici.”

Kada sam stigao, poklonici iz istočne Afrike pripremili su male avione. U jednom od njih sam obilazio šume. U šumi oko Kampale živjele su tisuće divljih slonova. Činilo se da ih je puna šuma. Sa sobom sam ponio banane i nekima od njih dao po jednu. Uživali su jedući ih.

Vidio sam i tisuće bizona. Tu i tamo na cesti su ležali lavovi. Čak i kada smo džipom prelazili preko njihovih repova, nisu reagirali. Divlje životinje nas neće ozlijediti ako je naš um ispunjen dobrim mislima. One će nas napasti samo ako mi njima pokušamo učiniti zlo. Ako ih gledamo s ljubavlju i one će nas gledati na isti način. Kakva misao, takav rezultat - *yad bhāvam tad bhavati*. Naše misli su uzrok njihovog neprijateljstva ili povjerenja.

Idući dalje i gledajući životinje vidjeli smo petnaest lavova kako leže na cesti. Neki od njih su dojili svoje mlade, drugi su jeli meso životinje koju su ulovili. Rekao sam dr. Patelu i ostalima iz moje pratnje: “Ako mi ne naudimo njima, niti oni neće nauditi nama.” Uzео sam fotoaparat od jednog člana pratnje, prišao blizu lavovima i slikao ih. Bili su sretni što me vide. Niti jedan lav nas nije napao. No, ako im se približite s namjerom da ih ranite ili ubijete, oni će pokušati ubiti vas. Nikada im ne prilazite s takvim opakim mislima. Ustvari, niti na jedno biće ne gledajte sa zlim namjerama.

Ne vežite se za tijelo

U međuvremenu, Easwamma je nastavila misliti na mene s velikom zabrinutošću. Čak nije ni jela kako treba, što ju je učinilo veoma slabom. Telefonirao sam joj iz Kampale svakog dana, ujutro i navečer, govoreći: “Ja sam sasvim dobro.” To ju je malo umirilo.

Kada sam se vratio iz Kampale, ona je bila vrlo sretna. Prišla je mojem automobilu, okitila me vijencima i rekla: “Svami, izgledaš vrlo sretno i zdravo.” Odvela me je unutra i kružila ispred mene kokosovim orahom, kako bi me zaštitila od zlih pogleda ostalih. Bila je radosna i rekla: “Svami, nisam mogla ni zamisliti da bi tvoje putovanje moglo biti takav uspjeh.” Svoju radost je podijelila sa svima u Puttparthiju. Kad god smo posjećivali druga

mjesta, po povratku u Puttparhi, Easwamma je opisivala ljudima sve što se na tim putovanjima dogodilo i poticala ih da slijede Svamijeve ideale.

Jednom prilikom u Bangaloreu se održavao Ljetni seminar o indijskoj kulturi i duhovnosti. Došla je i Easwamma. Dok je bila živa, svuda je željela ići sa mnom. Govorila je: “Svami, kuda god ti ideš, idem i ja s tobom.” Tražila je od mene obećanje da neću napustiti Puttparthi. Obećao sam joj. “Gdje god da je drvo posađeno, tamo treba rasti. Ako ga iščupamo i posadimo na drugo mjesto, neće mu biti dobro. Često mi je govorila: “Svami! Uvijek trebaš ostati tamo gdje si rođen.”

Jednog dana poslije doručka, Easwamma je pila kavu. Iznenada je povikala: “Svami, Svami, Svami.” Odgovorio sam joj: “Dolazim, dolazim, dolazim.” Tražila je da dođem brzo i ja sam došao odmah. Uхватила me je za ruke, stavila ih na svoju glavu i izdahnula.

Nije bilo potrebe da zadržavam tijelo u kojem više nije bilo života. Stoga sam smjesta poslao njezino tijelo u Puttparthi. S tijelom sam poslao i Ramabrahmana, nakon što sam mu dao potrebne upute.

Oni koji su tome prisustvovali rekli su mi: “Svami, i ti trebaš ići s Easwammim tijelom.” No, ja sam to odbio. Ljetni seminar je bio u tijeku i došli su studenti iz mnogih zemalja. Mislili su da toga dana neće biti predavanja jer će Svami otputovati s tijelom majke Easwamme. No, izlaganja su nastavljena kao obično i ja sam otišao na svoje sljedeće predavanje.

Studenti su se čudili: “Zašto je Svami došao! Trebao je otići s tijelom majke Easwamme!”

Zašto bih ja išao s tijelom? Tijelo odlazi kako je i došlo. Ja nisam došao s njezinim tijelom, došao sam odvojeno. Zato sam tijelo poslao automobilom u Puttparthi i dao upute da joj se sagradi grobnica - *samādhi*.

Mnogi ljudi u Puttparthiju također su pitali: “Zašto Svami nije došao s njezinim tijelom?” Tijelo dolazi samo i odlazi samo. Svatko dolazi sam i odlazi sam. Bog je jedan jedini - *ekameva adviteeyam brahma*.

Po završetku ljetnih predavanja vratio sam se u

Puttparthi. Rekao sam svima: “Prirodno je da se tijelo rađa, raste i umire. Sva su tijela takva. Stoga nitko ne treba biti vezan za tijelo.”

(Zatim je Svami ispričao priču o životu Iswarachandre Vidyasagara, koji je ostvario plemenite želje svoje majke i primjerom pokazao kako treba služiti društvu. Dao je i lekciju o poniznosti i nesebičnom služenju jednom državnom službeniku, tako što mu je ponio prtljagu sa željezničke postaje do mjesta gdje je On sam trebao održati govor.)

Easwaramma je bila sretna što sam jeo samo jednostavnu hranu. Govorila je: “Svami, cijelom svijetu trebaš objaviti kakve su tvoje prehrambene navike.” Odgovorio sam da ću to svakako učiniti. Od tada stalno ističem potrebu uzimanja jednostavne i čiste – *sāttvika*, hrane. Kada sam u Puttparthiju, jedem samo *ragi* kašu¹ - *ragi sankati* s umakom od kikirikija. Ponekad uzmem prosenu kašu – *sankati*, s varivom od leće umjesto umaka. Ne prija mi ništa drugo. Ne jedem začinjenu niti ljutu hranu, kao što je *kurma* i *burma*. Ne podnosim čak niti miris *kurme*. Moj jedini zahtjev u vezi prehrane je prosena kaša s umakom.

Ali kada posjećujem druga mjesta, ljudi u tim gradovima ne znaju što je *sankati*. Stoga tamo jedem ono što poklonici pripreme za mene. Prilagođavam se vremenu, situaciji i okolnostima. Dakako, nikada ne odstupam od svojih načela, striktno ih se držim. Ostavljam ljudima da misle što hoće. Nikada ne oponašam tuđe navike i običaje. Na taj način ovo tijelo je doživjelo 81 godinu. Ali nitko ne može reći da izgledam kao osamdesetdvo godišnjak.

Posvetite svoje vrijeme služeći Svamiju. Primjenjujte načela služenja kojima sam vas naučio. Ovim završavam svoj govor.

Bhagavān je 24. kolovoza 2007. godine posjetio ured

Bhagavān blagoslivlja

Bio je to nezaboravan dan, važna prilika za osoblje Sri Sathya Sai Books & Publications Trusta, kako mladih tako i starih jer Bhagavān se ujutro, 24. kolovoza 2007. godine u 8⁵⁰, ponovo pojavio u zgradi Zaklade (Book Trust) nakon 6 godina, kad je svečano otvorio zgradu 23. kolovoza 2001. godine.

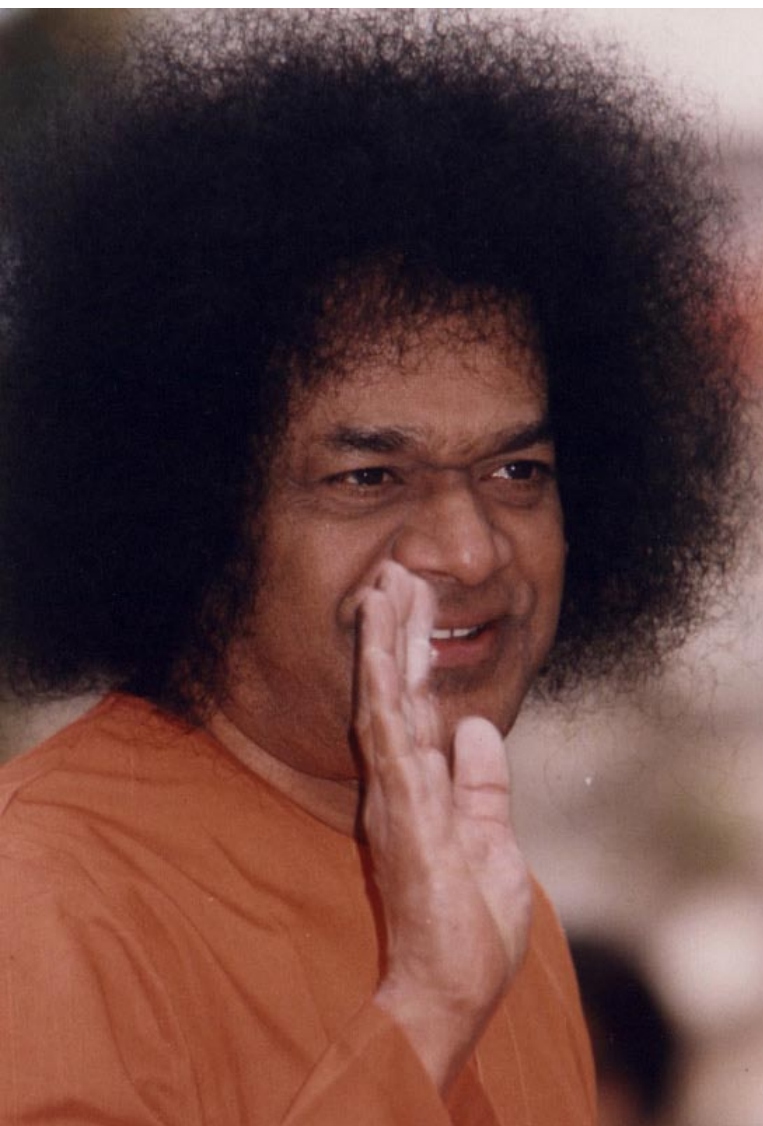
Bhagavān je održao govor, pogledao video prezentaciju o radu Zaklade, posjetio odjele ureda i blagoslovio osoblje. Kad je stigao u središnju dvoranu ureda, tradicionalno je dočekan recitiranjem Veda i pjevanjem *bhajana*. Nakon nekoliko *bhajana*, urednik Zaklade, Sri K. S. Rajan predstavio je osoblje. U svom uvodnom obraćanju, Sri Rajan je ustvrdio kako su danas svi oni sretni što su ovdje. Bhagavān je stupio u ovu zgradu na ovaj dan i ona je postala vrlo uspješna u svakom pogledu. Bhagavānova se poruka proširila do svakog kutka svijeta preko časopisa *Sanathana Sarathi*, knjiga i audiovizualnih medija. Rajan je objavio da je sve to bilo moguće samo zbog Bhagavānove milosti. Ovaj Bhagavānov posjet bit će upisan zlatnim slovima u anale Zaklade. Sri Rajan je zaključio svoj govor molbom Bhagavānu da se obrati okupljenom osoblju kako bi mogli pohraniti Njegove riječi u svojim srcima i prema njima djelovati. Bhagavān je u Svojoj samilosti održao govor koji slijedi u cijelosti:

“Svi oni studenti koji su ovdje radili nepokolebljivo i s ljubavlju za Boga izvršavali su svoje dužnosti. Oni su zaslužni za razvitak djelatnosti ove Zaklade, prodaje knjiga. Nije dovoljno ako samo objavljujete knjige i prodajete ih, već biste morali primjenjivati ono što je napisano u njima. Trebali biste shvatiti i upiti sva učenja koja knjige sadrže te ih primjenjivati. Knjiga - *pustaka* i glava –

Izvornik: <http://www.sathyasai.org/discour/2007/d070506.html>
S engleskog prevela: Nada Đureković

¹ *Ragi* – proso, op.ur.

ured Zaklade za knjige (Book Trust)

mastaka trebaju biti u skladu.

Ono što danas treba svijetu, to je služenje. Trebali biste voljeti sve. Volite sve i služite svima. To je ono što bismo trebali činiti. Koji god posao obavljali, trebali bismo ga raditi s osjećajem da radimo Božji posao. Ne postoji mjesto na svijetu gdje Bog nije prisutan, On je sveprožimajući.

Nikad nemojte sumnjati da je Bog ovdje, a ne ondje jer On je posvuda. Bog je u vama, s vama, iznad, ispod i oko vas. Štogod radili, štogod se dogodi, to je jedino zbog Božje Volje, a ne zbog vašeg napora (Bhagavān pokazuje svoj rupčić). Ovdje vidite platno istkano od konca, a konac je napravljen od pamuka. Dakle, proces se odvija ovako: prvo pamuk pa konac i onda platno. Tako isto i vi niste jedna osoba već tri: ona za koju vi mislite da jeste, ona za koju drugi misle da jeste i ona koja uistinu jeste.

U pisanju knjige uključene su tri osobe – osoba koja piše knjigu, osoba koja ju tiska i osoba koja ju čita. Nemojte pridavati važnost samo objavljivanju knjiga. Knjige koje mi objavljujemo trebale bi ljudima proširiti viziju. Ne bismo smjeli dati mjesta uskogrudnosti. Knjige bi ljudima trebale pomoći razviti širokogrudnost. Trebali bismo objavljivati knjige koje su svima bitne. Ali novac nije bitan, bitna je moralnost. Novac dolazi i odlazi, moralnost dolazi i jača. Trebali bismo razvijati moralnost. Koja je svrha pisanja i čitanja knjiga ako njihov sadržaj ne pretvorimo u djela? Trebali bismo primjenjivati barem jedan princip. Na tanjuru mogu biti mnoga jela, ali pukim ponavljanjem njihovih imena, hoćemo li utažiti našu glad? Uzmite barem jedno jelo i pojedite ga. Tako isto postoje mnoge knjige u kojima ljudi pišu o Svamijevoj božanskosti, ali provodite li barem jedan princip koji je sadržan u njima? Ne. Koja je korist od čitanja knjiga ako ne primjenjujete ono što je u njima napisano? Možete slušati deset predavanja, ali primjenjujte barem jedno učenje iz tih predavanja. Jedino tada ćemo dobivati potrebnu snagu da bismo nastavili živjeti.

Naš Rajan ulaže mnogo truda u razvijanje ove

Zaklade za knjige. On radi i više od onoga što se očekuje od osobe njegovih godina. Studenti također surađuju i rade na ispravnom usmjerenju koje dovodi do neometanog funkcioniranja Zaklade. Razmotrite bilo koje radno mjesto. Napredak je moguć samo kad postoji suradnja, a ona mora biti veza od srca k srcu. Koji god posao obavljali, najprije ga moramo potpuno razumjeti.

Svi su jedno, budite kao svi. Svi bi trebali raditi u jedinstvu. Jedan može pisati knjigu, drugi će je tiskati, a treći uvezati. Ali, trebala bi biti suradnja i jedinstvo među svim suradnicima. Samo nam sav rad obavljen u duhu jedinstva može dati željeni rezultat. Kada možete razvijati jedinstvo? Kad postoji čistoća. Kako možete razvijati čistoću? Ako u umu postoje ikakvi negativni osjećaji, čistoća nije moguća. Najprije bi trebalo biti jedinstvo. Tamo gdje je jedinstvo, postoji čistoća, a gdje je čistoća manifestirat će se božanskost. Dakle, prije svega, njegujte jedinstvo i čistoću i tada ćete postići milost Božju. Želite li postići božanskost, najprije razvijajte jedinstvo i čistoću. Stoga vam savjetujem da njegujete duh jedinstva i da radite zajedno – i oni koji pišu knjige i oni koji ih tiskaju. Ono što ja vidim da objavljujete nije knjiga – *pustaka*, ja vidim vašu glavu – *mastaka*. Naš Rajan mi je donio mnoge publikacije Zaklade, ali nisam zadovoljan nijednom. Ja gledam čistoću srca osoba koje su pisale knjige. Stoga, prije svega, pročistite srca. Jelo koje kuhate bit će ukusno jedino ako je posuda u kojoj kuhate čista. Čistoća posude vrlo je bitna. Isto je i sa srcem. U svijetu mogu nastati mnoge promjene, ali srce se ne smije mijenjati. Kad ovdje spominjem srce, ne mislim na fizičko srce, već na duhovno, a ono znači božanskost i odnosi se na *ātmana*.

Bog nema neki posebni oblik jer On je sveprožimajući. On je u vama, s vama, ispod i iznad vas, oko vas. *Ātman* je prisutan u svemu što vidite. Ali, kad nastanu prolazni oblaci, nećete moći biti svjesni *ātmana*. Mjesec je uvijek na nebu, ali ga nećete moći vidjeti kad ga prekriju oblaci. Ne možete zanijekati prisutnost Mjeseca samo zato što su ga prekrili oblaci. Želite li vidjeti Mjesec, trebate pričekati neko vrijeme da se

oblaci razidu.

Veda objavljuje:

*chandrame manaso jataha chaksho suryo
ajayta*

Mjesec je nastao iz uma, a Sunce iz očiju
Vrhovnog Bića.

Ātman sjaji poput mjeseca na nebu našeg srca. No ponekad, njega prekrivaju oblaci misli i želja. Tijekom kišnog perioda na nebu se pojave gusti oblaci, a tada nećete moći vidjeti Mjesec. Ali nemojte poricati da Mjesec postoji samo zato što ga ne možete vidjeti. Tako je i Bog prisutan u svačijem srcu. Vi ne možete biti svjesni *ātmana* zbog vaših misli i želja. Stoga biste trebali vježbati kontrolu nad željama. Manje prtljage čini putovanje udobnijim. Možete doživjeti golemu sreću ako smanjite prtljagu svojih želja jer zbog njih ne možete doživjeti *ātmana*. Dakle, smanjite želje. To se u skladu s *vedāntom* naziva *vairagya*. *Vairagya* podrazumijeva smanjivanje želja. Ne biste smjeli imati sve više i više želja. Svakim danom naše tijelo raste, ali nam se skraćuje duljina života. Kako tijelo raste tako se životni vijek skraćuje. Bilo bi nam svima bolje da smanjimo želje. Uvijek možete biti sretni i radosni kad smanjite želje. Možete čitati mnoge knjige i slušati priče o svetim ljudima, ali najprije i prije svega morate smanjiti želje. Tek tada ćete moći otkriti dobrobit od knjiga. Svatko ima želje, neke su neophodne, a neke nisu. Kad se ujutro probudimo, što prvo činimo? Ustajemo prepuni želja.

O čovječe, ti se u životu silno boriš samo da bi napunio želudac. Stječeš brojna znanja iz različitih područja. Preispitaj kakvu to veliku sreću imaš provodeći vrijeme od zore do mraka stječući sujetovno znanje i zgrčući bogatstvo dok zaboravljaš na Boga.

(*Teluški stihovi*)

Dok zaboravljate Boga, ma što činili, samo je gubitak vremena. Uvijek neka vam Bog bude cilj. Bog nije prisutan u nekoj dalekoj zemlji, On je posvuda, u vama, s vama, iznad i oko vas. Dakle, nikad ne bismo smjeli zaboraviti na Boga. Ljudi mogu svašta govoriti, vi se možete suočavati s

brojnim problemima, ali nikad ne zaboravljajte Boga. Samo kad imate tako čistu i nepokolebljivu ljubav za Njega, možete se nazivati istinskim poklonikom. Ako nemate postojanost uma, ne možete sebe nazivati poklonikom. Vaša ljubav za Boga treba biti postojana, poput oceana koji se nikad ne smanjuje. Iz njega se isparava voda, ali se u njega ulijevaju rijeke, no ocean ostaje uvijek isti. Naše srce trebalo bi biti ispunjeno ljubavlju za Boga kao i ocean vodom. Ne bismo smjeli podržavati valove želja i oštetiti ga. Na površini oceana mogu se pojaviti valovi, ali ocean u svojim dubinama zadržava mir. Dakle, držite svoje srce uvijek čistim, postojanim i nesebičnim. Naš Rajan ulaže mnogo napora. On je uveo brojne promjene u publiciranju knjiga. Za Svamijev 80. rođendan objavljene su mnoge dobre knjige.

Nikad ne podržavajte nikakve želje. Štogod činili, neka to bude ponuđeno Bogu. Sva djela činite kako biste udovoljili *Bogu – sarva karma bhagavad prityartam*. To je znak istinske ljubavi za Boga. Ne pravite razliku - ovo je moj posao, ono Božji, a onaj treći posao s javnošću. Razmišljajte – svaki posao je Božji posao. Onaj tko piše knjigu, onaj tko ju objavljuje i onaj tko je čita, svi su jedno. Svi su jedno. Nikad ne podržavajte različitosti. Tek onda kad u vašem umu ne postoje razlike, možete razviti duboku ljubav za Boga. Ta bi ljubav uvijek morala biti nepokolebljiva, ne bi smjela lelutati iz trenutka u trenutak. Kada vam je um kolebljiv, ništa neće biti trajno, sve će se mijenjati. Ne dopustite mu da bude kolebljiv. Mogu se pojaviti misli i želje, ali koristite moć razlučivanja i preispitajte se je li nešto dobro ili ne, je li ispravno ili neispravno? Kada vam savjest kaže da je nešto ispravno, slijedite ju. Uvijek slijedite svoju savjest. Ona je poput signalnog svjetla. Slijedite ju. Kad vam savjest kaže da je nešto ispravno, slijedite ju točno, bez obzira na to što drugi kažu. Neka ljudi pričaju što žele, ali

mi moramo ostati nepokolebljivi u svom umu. Nije važno samo objavljivati knjige, morali bismo shvatiti bit sadržanu u njima. Bez sadržaja nema knjige. Bez teme ne možete dobiti sadržaj. Koje biste teme trebali odabrati za čitanje? One koji se odnose na srce. Ako ne postupate po diktatima srca, nećete biti uspješni.

Autori knjiga morali bi pisati one knjige koje su za dobrobit svih. Ne bi trebalo tiskati nepotrebne knjige. Ima mnogo objavljenih knjiga iz vanjskog svijeta koje potiču svjetovne želje. Što je sa svim tim knjigama? Nitko ih ne čita. Teme knjiga trebale bi biti one koje zadovoljavaju srce. Takve su knjige istinske i vječne. Morali bismo raditi tako da ne skrenemo s puta istine – *satya* i ispravnosti - *dharma*. Istina i ispravnost nisu različite jedna od druge. Nema veće ispravnosti od prijanjanja uz istinu – *satyanasti paradharma*. *Sathya* i *dharma* su jedno i isto. Bez ispravnosti ne može biti istine, a bez istine nema ispravnosti. One su međuovisne i izgledaju kao odrazi u zrcalu. Možemo postići sve kad na svojoj strani imamo istinu i ispravnost. Uvijek bismo ih morali imati za svoj cilj. Sada vam ne mogu potanko reći sve o knjigama jer nema vremena. Želio sam vam govoriti samo o nečemu što je vezano uz publiciranje knjiga i ništa više. Morali bismo objavljivati samo dobre knjige, a to su one koje su dobre za sve. Slušali ste Bhagavānove govore, čitali mnoge knjige. Barem odsada primjenjujte pročitano u život.”

Nakon što je blagoslovio podjelu *prasadama* okupljenima i nakon obreda *ārati*, Bhagavān se u 10¹⁵ uputio u Sai Kulwan Hall.

Ljubav prema Bogu je jedina prava ljubav

Oko sebe vidimo velik broj živih bića. No, niti jedno nema uzvišenost, mudrost i sposobnost razlučivanja koje ima čovjek. Zato kažemo: "Među svim živim bićima, ljudski život je najdragocjeniji" - *jantunam nara janma durlabham*.

Sve na svijetu sastoji se od pet elemenata. Oni su prisutni ne samo u ljudima, nego i u životinjama, pticama, insektima i drveću. Ali što to vrijedi ako ih pravilno ne koristimo?

Današnji čovjek se bavi stjecanjem znanja. Kako je veliko to znanje? Nepregledno je kao ocean. Isto tako, čovjek se trudi primijeniti zdrav razum. On već dostiže visinu Himalaje. Usprkos svega toga znanja i zdravog razuma, moć razlučivanja mu je ravna nuli. Što je dobro, a što loše? Što se smije učiniti, a što ne? Snaga takvog razmišljanja je ništavna. To je razlog zbog kojeg je humanost u velikom opadanju.

Važnost ljudskosti ovisi samo o moći razlučivanja. Netko može imati najveće bogatstvo, ali što to vrijedi ako nije sposoban razlučivati? Ljudi se uspoređuju s drugima na mnogo načina, ali nitko ne pokušava saznati je li mu sposobnost razlučivanja

velika ili mala. Uglavnom su zabavljeni zgrtanjem bogatstva. Pritom ne koriste razlučivanje da bi otkrili trebaju li uopće toliko novca ili ne. Kamo god pogledamo, vidimo ljude koji čeznu za novcem.

Um je vrlo moćan. No danas je kod većine ljudi podložan obmani. (Bhagavān pokazuje svoju maramicu.) Što je ovo? To je tkanina. Kako nastaje tkanina? Nastaje tkanjem konca. A odakle dobivamo konac? Dobivamo ga iz pamuka. Dakle, najprije pamuk, zatim konac, i tada tkanina. Isto tako, vi niste samo jedna osoba, nego tri: ona za koju mislite da jeste, ona za koju drugi misle da jeste, i ona koja stvarno jeste (glasni pljesak).

Konac i tkanina nastaju iz pamuka. Slično tomu, čovjek se sastoji od pet elemenata. Kṛṣṇa je u *Bhagavadgīti* objavio: "Svako biće je dio Mojega vječnog Sebstva - *mamaivamšo jīvaloke jīva bhūtah*". To znači da smo svi dijelovi božanskog.

Svi tragate za Bogom. Ali nema potrebe za takvim traganjem jer ste vi sâmi Bog. Kada je svjetlo upaljeno u vašoj kući nema potrebe da ga tražite u drugim kućama.

Razvili ste osjećaje za "ja" i "moje" jer ste podložni obmani nastaloj vezanošću za tijelo. U stvari, tijelo je uzrok svih vezanosti. No, koliko dugo ono traje? Onoliko koliko je u njemu život.

Kada ga napusti životno načelo, tijelo se bez milosti spaljuje. Dakle, kome to tijelo pripada? Zapamtite, vi niste tijelo. Kažete: "To je moje tijelo, to je moja ruka, ovo je moja noga, to je moj um, ovo je moj intelekt - *buddhi*". Sve je moje, moje, moje. A tko je to "moje"? Kada kažete "moja noga", odvojeni ste

od nje. Pa tko ste onda vi? Vi ste vi.

Na način koji sam opisao, ljudi su danas zavedeni svojom vezanošću za tijelo i osjetila. Ali vi niste tijelo, niste osjetila, niste niti intelekt, vi ste vi. Morate shvatiti "Ja sam ja". Taj univerzalni "Ja" princip je samo jedan. Istina je jedna, ali mudraci ju nazivaju mnogim imenima - *ekam sat viprah bahudha vadanti*. Individualno "ja" predstavlja ego. Kada se to "ja" prereže na dva dijela, ono postaje križ kakav štiju kršćani. Znači, kada odbacite ego, postajete istinsko Sebstvo.¹

Vi niste obične osobe, vi ste sam Bog. Nema potrebe da tragete za njim. Kamo god pogledate, Bog je tamo. Ova tkanina je Bog, ovaj svijet je Bog, ovaj stol je Bog, sve je Bog. Vaše neznanje je uzrok razlikama kao što su "ja" i "moje". Vi niste odvojeno biće, samo za sebe.

Ja sam Ja. Ja nisam Sathya Sai Baba. Sathya Sai Baba je ime koje je dano ovom tijelu. Ja nemam nikakvog posebnog imena.

Vaše tijelo je dar vaših roditelja. Tijelo je obdareno s pet elemenata - *pañcabhūta*, pet osjetila - *pañcādriyā* i pet životnih dahova - *pañcaprāna*.

Životni dahovi su: udah - *prāna*, životni dah koji se kreće prema dolje - *apāna*, dah koji prožima cijelo tijelo - *vyāna*, dah koji se iz grla kreće prema gore - *udana* i probavni dah - *sāmāna*. Oni su isti u svima. Zato niste različiti od drugih. Oni koji nisu svjesni ovog duhovnog načela postaju žrtve neznanja i obmane.

Sve na ovome svijetu je reakcija, odraz i odjek. Odakle dolazi odjek? Ja ovdje govorim. Odakle dolaze moje riječi? Iz moga srca.

Čini vam se da čujete vašim ušima. Ali nije tako. Sva vaša osjetila su samo ukrasi na tijelu. Ona ne mogu djelovati samostalno, to jest bez životnog načela koje se nalazi u vašoj nutrini.

Nema potrebe da tragete za Bogom. Vjerujte da se On nalazi u vama. Kada vjerujete u Boga, javlja se ljubav. Iz ljubavi izranja mir, a iz mira izranja istina. Ta istina je Bog. Istina nije odvojena i nema potrebe

da za njom tragate. Ona nema oblik. Istina je istina. Tko stvara mir? Mir je mir. Niti on nema oblik. Ljubav je ljubav. Nitko ju nije stvorio. Ljubav je Bog. Živite u ljubavi.

Koje su ljudske vrijednosti? To su: istina, ispravnost, mir, ljubav i nenasilnost - *satya, dharma, śānti, prema, ahimsā*. One nemaju oblik. To su bezoblična načela usadena u vaše srce.

Sve što čitamo i pišemo odgovara fizičkom i svjetovnom obrazovanju. Zato se ono i ne može nazvati obrazovanjem u pravom smislu riječi. Istinsko obrazovanje je *educare*. *Educare* znači dopustiti da naše skrivene vrijednosti izađu na vidjelo. One se nalaze u našem srcu, ali ih ne možemo vidjeti. Objavit će se kroz naše samoispitivanje. Istinska duhovna disciplina - *sāadhanā* sastoji se u prepoznavanju i očitovanju mira, istine i žrtvovanja, koji se nalaze u našem srcu.

Koristite različite duhovne tehnike, kao što su meditacija i ponavljanje Božjeg imena - *japa*. Što podrazumijevate kada kažete "japa"? Mislite da to znači prebiranje zrnaca na brojanici. Ali nije tako. Sve te duhovne tehnike su samo naša imaginacija. One su umjetne, a ne stvarne.

Znanost nas uči puno toga. Daje nam znanje koje možemo steći samo putem osjetila. Nema znanosti bez osjetila. Stjecanjem takvog znanja živimo umjetan i mehanički život. To nije pravi život.

Prvo i najvažnije je imati vjeru. Svoj pravi oblik možete prepoznati jedino kada imate vjere. Iz vjere dolazi mir. Iz njega izranja istina, a ta istina je Bog. Bog nema posebnog oblika. On se pojavljuje iz istine koja je u vama. Iako primjenjujete mnoge duhovne tehnike, niste u stanju doživjeti i iskusiti istinu.

Ne tratite vrijeme baveći se nepotrebnim poslovima. Gubljenje vremena je gubljenje života. Najprije shvatite da je vaš cilj istina. Ako imate istinu na svojoj strani, nećete naići ni na kakve prepreke. U mladosti su vam osjetila i um veoma snažni. Intelekt vam je izoštren. Obdareni ste velikom snagom, pa zašto bi se onda osjećali slabima i bespomoćnima?

Ljubav nije vaše osobno vlasništvo. Ona je

¹ Na engleskom jeziku "ja" se označava velikim slovom "I", koje podsjeća na stup križa. Kada to "I" prerežemo na dva dijela i prekrižimo, možemo zamisliti da smo dobili križ kojega kršćani štiju kao simbol Isusove muke, smrti i uskrsnuća. Ujedno se križ u kršćanstvu može interpretirati i kao simbol slamanja ega i potpune predanosti volji Boga-Oca. To je ono što kršćani mole u molitvi: "Oče naš" kad kažu "Neka bude volja Tvoja" – op. prev.

univerzalna i pripada svima. Nalazi se u svakome. U vama, u meni, u svakome. Pridajemo joj različita imena i pokušavamo ju iskusiti. To je tako, ne sumnjajte u ovo što vam govorim. No danas već djeca u osnovnoj školi razvijaju sklonost prema umjetnoj ljubavi. To nije ispravno. Takva ljubav čini čovjeka slabim. Slabost može biti uzrok mnogih bolesti. Ne razvijajte takvu ljubav koja stvara plodno tlo za bolesti.

Načelo ljubavi je božansko načelo. Prihvatite samo ljubav koja dolazi od Boga, a ne onu koja dolazi od drugih. Vaša ljubav prema Bogu je istinska ljubav. Ljubav prema bilo kome drugome se ne može nazvati pravom ljubavlju.

Ljudi se vežu za druge ljude, ali nisu u stanju doživjeti pravu ljubav. Istinska ljubav izvire jedino iz Boga. Bog je utjelovljenje ljubavi. Ljubav je Bog. Živite u Ljubavi. Doživite i iskusite samo božansku ljubav, a ne svjetovnu. Kasnije ću vam detaljno objasniti to načelo ljubavi. Sada smo već prekoračili predviđeno vrijeme. Ne želim vam stvarati neudobnosti.

Vrlo je lako stići do Boga. Ako me pitate što je najlakše dosegnuti na ovom svijetu, to je Bog. Do Boga možete doći u svako vrijeme i bez imalo naprezanja. Vrlo je lako iskusiti ljubav. Ona je vrlo moćna. Ništa na svijetu ne može nadići njezinu snagu. Kada ju gledate svjetovnim očima, čini vam se da je mala. Ali, ljubav je duboka kao ocean i visoka kao planina. Neiscrpna je i beskrajna. Načelo ljubavi morate razumjeti. Nitko ga ne može opisati jer su okolnosti i iskustva ograničeni.

Izvatci iz božanskog govora Bhagavana Sri Sathya Sai Babe na otvorenju 3. svjetske konferencije mladih, 26. srpnja 2007. godine u Prasanthi Nilayamu.

O RADOSTI

Pripreme za Put

BUĐENJA

Kako bismo zahvalili **Dhroehu Nankou** za nedavni susret i trud oko zajedničkog uvježbavanja *bhajana*, trebalo je pripremiti mali poklon, kutiju s delicijama i nešto vezano uz glazbu. Odmah se pojavila ideja: u jednom lijepom dućančiću kupit ću slastice, u drugom CD i to je to.

Ali, onda je rečeno da poklon ne smije biti preskup. I tako sam krenula gradom kupujući u manjim dućanima jeftinije delicije koje ću sama složiti, sve sa stropom nad željama, da ne potrošim puno para. A poklon je za Dhroeha, iliti Gospoda u njemu, dakle treba biti lijep i poseban. I nije mi bilo jasno zašto zapravo hodam Zagrebom dva dana i posvuda nešto tražim, te “gubim” toliko vremena. Tek kad smo pakirali poklon, shvatili smo da su delicije “slučajno” iz cijele naše domovine: arancini iz Dubrovnika, masline iz Splita, kolačići s Raba, slastice iz Osijeka, slani kolači iz Čakovca i na kraju sve upakirano i ukrašeno srcem naše ljubavi i jedinstva, crvenim licitarom. Naše jedinstvo izraženo kroz hranu – *bhojan*, kao izraz zahvalnosti Dhroehu što nam pomaže ostvariti toliko željeno jedinstvo u poklonstvenom pjevanju - *bhajanima*.

Drugi poklon je bio CD s orguljama u Hrvatskoj kao i izvorne narodne pjesme **gange** iz **Rame** u BiH koje su vrlo stare i potječu iz tko zna kojeg razdoblja i područja. Možda je to i naš oblik modificiranog OM-a. I to me podsjetilo na teoriju iznesenu na izložbi *Hrvatska hodočašća* o našem porijeklu iz doline rijeke Sarasvati. Zato smo Dhroehu poklonili i CD s čitavom izložbom,

s marijanskim pjesmama - našim *bhajanima* koji su bili otpjevani stvarno iz srca.

Marijanskim pjesmama vjernici na ovim prostorima stoljećima pjevaju u slavu Marije i Isusa, pjevaju u slavu Boga i mole Ga za zaštitu, blagoslove, za pomoć. Dok smo pripremali izložbu, zamolili smo i mi blagoslov za sve one koji su sudjelovali u pripremi izložbe, za blagoslov svih ljudi u Hrvatskoj; i tada kao da su se te molitve stopile u zajedničku molitvu upućenu Svamiju za Njegov blagoslov, za ljubav, snagu i zaštitu danas i u dane koji nam predstoje. Da zaštiti ovu zemlju i ovaj narod, obasja svojom ljubavlju nas, naše pretke i potomke.

Pripremajući pjesme za izložbu, osjećali smo neko posebno nadahnuće, osjećali smo kako te pjesme izviru iz najdubljih zakutaka našeg srca, kako iz tih skrivenih dijelova izvlače ono najvrednije: našu ljubav, ganuće i odanost Bogu i ovom narodu. Moglo se osjetiti kako se ta naša čežnja kao i čežnja i molitva svih vjernika vinula prema gore, dok se istovremeno milost Božja spuštala na nas, na mjesta hodočašća, na crkve, vjernike; i kako se te dvije ljubavi, vjernička i Božja stapaju, iz jednog vodokoka i jednog vodopada u jedinstvenu snažnu rijeku svjetlosti i milosti između neba i zemlje. U zlatni snop Božje radosti i ljepote na svim razinama.

Tako i ovaj **Put u Indiju** ne trebamo shvatiti samo kao hodočašće nas Sai poklonika; to je Put na koji nosimo naše narode, njihove težnje za srećom i dobrobiti, čitavu našu povijest, naše nade i pogreške, sve to nosimo pred Stopala

Najvišeg sa zamolbom za oprostjenjem i milošću, za ljubavlju, kako bismo očišćeni, osnaženi i jedinstveni mogli djelovati iz svjetlosti, kako bi čitava ova naša predivna prostranstva bila okupana i osnažena, obasjana Svjetlošću Vječne Mudrosti; kako bi svako biće, svaki čovjek dobio mogućnost i poticaj da krene prema Svjetlosti, prema Bogu, prema Radosti.

Stanovnici Rame u Bosni pjevaju gange, a na Putu nam se pridružuju i članovi iz ostalih susjednih zemalja. Ukoliko smo uistinu došli iz doline rijeke Sarasvati, nekada davno, sad se ovim Putem ponovno vraćamo Izvorištu. Na naše Izvorište rijeka Sarasvati i Gange, Izvorište naše ljubavi i svih naših najboljih i najsajnijih djela. Izvorištu koje je Tamo ali i u našem srcu.

Zato ne bismo trebali toliko brinuti oko putovanja, novaca, smještaja, već oko toga da pročistimo sebe, uskladimo se s Mudrošću, ujedinimo ruke i nastojanja oko ukrašavanja hrama i čitavog ašrama. Prije svega trebamo pročistiti sami sebe, umiti se pročišćujućom ranojutarnjom rosom dobrih misli, riječi i djela, skinuti prljavštine zavisti, ljubomore, bijesa, nemoći i lijenosti; ukrasiti se, obući svoje najljepše haljine, najbolje dijelove našeg karaktera, naše osobnosti; izvući iz ormara osmijeh i radost, zajedništvo i međusobno pomaganje. Izvući naše najljepše i najdublje osjećaje koje gajimo prema Bogu, prema ljudima, prema svemu stvorenome, prema čitavoj kreaciji. I te osjećaje oduševljenja i zahvalnosti što smo tu, što sve to vidimo i doživljavamo, što živimo i dišemo, te osjećaje staviti kao sjajan nakit povrh svega.

I tako oprani, urešeni i sjajni možemo doći pokloniti se Lotosovim Stopalima Vječnog Učitelja i izmamiti Njegov osmijeh i radost i ono vječno, koje donosi silno blaženstvo.: **Very happy! Very happy!!**

Ili još bolje, ukoliko se izvana i iznutra jako potrudimo: **Very, very, very very happy!!!**

Na svakome od nas je da to postignemo, jer ogrlica je jaka koliko je jaka njena najslabija karika. Zato pomozimo jedni drugima u čišćenju,

odijevanju i ukrašavanju, ne zamjerajmo si nedostatke i nesavršenosti, jer nas On sve voli takve kakvi jesmo, jer On želi da gledamo samo dobro u drugome. Potičimo se da jedni o drugima mislimo i govorimo samo dobro, bez želja, zavisti, ljubomore, tih ružnih zakrpa na odjeći, gledajmo samo učinjeno, gledajmo samo sjaj u očima drugoga, prepoznamo i osnažimo ljubav i zajedništvo. Pogledajmo jedan drugome u oči, zaboravimo nedostatke i potražimo taj sjaj, tu ljubav i podijelimo je.

I s tim osjećajima, s tom ljubavlju možemo krenuti na Put.

PROBUDIMO SE,

UMIJMO SE,

ODJENIMO SE

I KRENIMO NA PUT!!!

SVE je JEDNO i sasvim je SVEJEDNO tko ide i preda naše zamolbe. Trebali bismo poraditi na tome da postanemo JEDNO. Jedno u mislima, riječima i djelima, naporima i željama, jedno s prošlošću, sadašnjošću, budućnošću. JEDNO koje se prožima JEDNIM.

Osjećam kako nas On gura prema naprijed, kako čisti, lagano, nježno, neprimjetno. I kako nas željno očekuje s velikim osmjehom na licu i s radoznalošću što ćemo opet učiniti, gdje pogriješiti - da ispravi, gdje pasti - da nas digne, gdje učiniti pravu stvar - da je blagoslovi. I u toj igri, poneki se od nas povremeno umori i posustane. A Njemu je sve to jako zabavno. I naša koprcanja i želje i sve. Jer On zna konačan ishod, pa se i ne brine.

Sai Ram

N. J. Z.

MIMOHOD ZA LJUDSKE VRIJEDNOSTI DIRNUO JE SRCE TORONTA

Grad se revitalizira uz preporađanje vrijednosti

Preko četiri tisuće brižnih i odgovornih stanovnika Toronta zajedno sa Amerikancima i nekolicinom Europljana hodalo je dva i pol kilometra glavnom ulicom Toronta podižući svijest ljudske obaveze prema ljudskim vrijednostima Istine, Ispravnog ponašanja, Mira, Ljubavi i Nenasilnosti koje prelaze granice rasa, vjera, kultura i etničkih skupina. Bila je to šarolika skupina koju su promatrali mnogi prolaznici, turisti, vozači i trgovci. Barbara Robbins zajedno sa svojim suprugom Berniem Michelom i sa prijateljima Anjali DeSai stigli su čak iz Hartforta, Connecticut, SAD, kao i Xavier Gomez, da bi se pridružili povorci koja se obavezala na samotransformaciju. Prof. Anita Sankar iz Buffaloe, SAD, stigla je sa nekoliko prijatelja, a gđica. Anita Perrson avionom je doputovala iz Švedske da bi se pridružila povorci koja će se kretati kroz Toronto, nadajući se da će naučiti kako sličan događaj organizirati i u Švedskoj.

Petu godinu za redom, Toronto, grad koji je prvi proveo jedinstvenu povorku na svijetu, 10.6.2007. u ritmu ispravnosti i pod zastavom kanadske Sathya Sai škole, visoko se plasirao.

Mimohod za mene, moju obitelj i moju zajednicu

Prekrasni vremenski uvjeti, zajedno sa dugačkim i discipliniranim redovima muškaraca, žena i djece hodalo je najfrekventnijim ulicama gradskog središta gdje su smješteni poslovni prostori, lokalna gradska vlada, promovirajući i slaveći tako ove osnovne principe Sathya Sai Obrazovanja o ljudskim vrijednostima. Povratna informacija slučajnih prolaznika bila je više nego topla i ohrabrujuća. "Hodajući donjim dijelom Toronta, utrčao sam

u Mimohod za vrijednosti. Bio sam iznenađen koliko su ti ljudi bili ljubazni kao i jasnom svrhom mimohoda." rekao je Rob Barlow iz Toronta. "Želio bih naučiti više o Sai Babi, tko je on kao i o njegovim učenjima. Bio bih vam zahvalan kada bi mi putem e-maila poslali neku literaturu, ili makar ovaj e-mail prosljedili njegovoj Organizaciji pa da mi oni prosljede informacije."

Drugi sudionik mimohoda, Sa'ad A. Saidullah, odvjetnik, pravni zastupnik i javni bilježnik u Kanadi rekao je: "Drago mi je da sam se pridružio povorci koju je organiziralo Vijeće roditelja pod imenom "Mimohod za vrijednosti danas". Jako je lijepo i dobro biti sa onima koji su zabrinuti za rastuće nasilje u svijetu. Nadam se da će biti i drugih koji će slijediti vaš primjer i organizirati veće povorke i marševe za mir svugdje u svijetu. Vjerujem da trčanje u maratonima (kao bostonski maraton, ili njujorški maraton) utječe na one tvrdoglave i čvrste, a da ulične utrke u Torontu utječu samo na kanadske odvjetnike da ih "presijeku". Povorka kakva je vaša, uključuje cijelu obitelj a uključuje i slabe, hendikepirane kao i osobe sa osobnim ograničenjima. Vrijeme je prekrasno i nadam se da će svi ostali sudionici uživati u Mimohodu kao što sam i ja uživao."

Kao jedina povorka takve vrste u svijetu, sudionici nisu tražili niti nudili nikakve novčane priloge. Umjesto toga, oni su se morali zagledati unutar sebe te ispitati i poboljšati svoje osobne slabosti kroz obećanje da će provoditi bilo koju od brojnih univerzalnih vrijednosti i podvrijednosti u praksi: strpljenje, brigu, ljubav, opraštanje, poštovanje, zahvalnost, razgovor, odgovornost, disciplinu, bolju organizaciju vremena, samopoštovanje, prihvaćanje, točnost... navedite dalje sami i - dajte svoju riječ.

Mimohod za ljudske vrijednosti

Ideja Vijeća roditelja kanadske Sathya Sai škole, peti Mimohod za ljudske vrijednosti, jedan je od mnogih školskih projekata koji se protežu na zajednicu. Jedina takva škola u cijeloj Kanadi i SAD-u, Sathya Sai škola, promovira Program temeljen na ljudskim vrijednostima i karakteru od vrtića do šestog stupnja obrazovanja, a osnovao ju je naš voljeni Svami 2000. godine. Škola je također nedavno ocijenjena kao vrhunska škola u Torontu zbog svog izvrsnog akademskog dostignuća.

Svrha ovog Mimohoda je ta da kada se pojedinac promijeni, obitelj postaje bolja; kada obitelji rade na poboljšanju, zajednice napreduju i gradovi cvjetaju a zemlja napreduje u miru. Domino-činak na mijenjanje svijeta počinje osobnim naporima, a to je oduvijek bila unutarnja poruka ovog Mimohoda. Kako prođe svaka godina, raste broj političara i predstavnika zajednice koji sudjeluju u ovom događaju izražavajući svoje divljenje i cijenjenje Babinog učenja o ljudskim vrijednostima kao i o univerzalnom apelu i važnosti na svim nivoima ljudskih napora – osobnom, profesionalnom, zajedničkom ili na nivou vlade.

Političari i mediji potkrepljuju ljudske vrijednosti

Ove su godine na inauguraciji Mimohoda bili prisutni štovani g. George Smitherman, zamjenik premijera Ontarije i ministar zdravstva i zdravstvene skrbi, te štovani g. Bas Balkisson, član provincijskog parlamenta i parlamentarni asistent ministra Sigurnosti i kaznene službe.

Gradski vijećnik, g. Raymond Cho prenio je poruku uprave grada Toronta. G. John Taylor, vođa Konzervativne stranke Ontarije i vođa opozicije u provincijskom parlamentu bili su prisutni na multi-kulturalnom programu koji je slijedio nakon Mimohoda. Predsjednik vlade Kanade, g. Steven Harper poslao je posebnu pozdravnu poruku kao i članovi kanadskog parlamenta.

Poznate javne osobe g. Spider Jones, sa popularne radio postaje CFRB1010 i g. Jake Dheer sa Rogers TV preuzeli su, zajedno sa Sai mladima i g. Rohit Vishwom, vodstvo programa. Moćne poruke samo-transformacije predstavljene su kroz raznobojne kretnje, skupine, pjesme, ples, dramske predstave.

Program je prekidan sa sedam govora koje su održali učenici Sathya Sai škole od vrtića do šestog stupnja obrazovanja.

Prije događaja TV postaje poput ATN i Rogers, intervjuirali su Organizatore dr. V. P. Singha, centralnog koordinatora Sathya Sai Organizacije, Dayal Mirchandani, predsjednika Sathya Sai povjerenstva za obrazovanje (SSET), dr. Revathi, ravnatelja Sathya Sai škole, članove Vijeća roditelja, g. Nathana i g. Niranjana, a također i g. Surindera Sharmu koji je vodio odbor za planiranje i upravljanje.

Obližnji Hard Rock Cafe dao je još veći naglasak na uzvišene ideale Mimohoda ispisanim zlatnim slovima riječi na prednjem zidu kafića: "ALL IS ONE" i "LOVE ALL, SERVE ALL" (Sve je Jedno; Voli sve, služi svima). Nekoliko se poslovnih partnera priključilo i dalo svoju riječ da će provoditi vrijednosti i tako donijeti etičnost u poslovanju.

Kao i uvijek, događaj je bio otvoren za svakoga – pojedince, različite vjerske skupine, poslovne ljude, društvene i kulturne klubove... sve dok se sudionik obavezuje na aktivnu samo-transformaciju koja vodi društvenom boljitku. Jedna od ovogodišnjih tema bila je očuvanje okoline.

Nacionalni i internacionalni apel

Ovogodišnji je Mimohod sakupio energiju ljubavi kao nikada do sada ispunjavajući atmosferu radošću i nadom. Uvijek aktivna i disciplinirana Sai mladež okolinu je ispunila životom svojim primjerenim ponašanjem i predanošću služenju kao i do sada, djevojke su izmamile osmjeh sa prekrasnom koreografijom na pjesme o ljudskim vrijednostima. Samo promatrajući Sai mlade kako izvršavaju dodijeljene im dužnosti sa visokim stupnjem samodiscipline i ljepote, bio je melem za oči mnogih novopridošlih. Predani timovi volontera iz Sai obitelji bili su savršena logistika Mimohoda nakon što su pažljivo promotrili povratne informacije sa prošlogodišnjih Mimohoda. Tema Mimohoda bila je "Hodaj za mene, za obitelj i za zajednicu" i program je ove godine bio orijentiran na obitelj.

Jedva da je Mimohod završio, a već je započeo raznobojni multi-kulturalni karneval. Talentirani su

pojedinci predstavili različiti kulturni mozaik koji čini Toronto, izveli neke od plesova, dok su sudionici Mimohoda sjeli da bi predahnuli za ručak. Ulica na Dundas Square-u postala je istinsko središte plesa multikulturalnog stožera Toronta, s plesnim izvedbama skupina koje su predstavljale plesove bogate i drevne tradicije – Kineske, Irske, Ruske, Latinske, Egipatske i Indijske.

Različite prehrambene poslastice, izložbe o vrijednostima roditeljstva, tetovaže kanom, ručni radovi, bojanje lica i igre za djecu bili su dio karnevalskog programa koji je privukao mnoštvo ljudi. Preko 18 skupina kao i nekoliko javnih škola u regiji York, dali su značajan doprinos Mimohodu tako da je broj sudionika bio preko 4000.

Dokazujući da nešto dobro ne možeš predugo sakrivati, Sathya Sai škola iz Toronta, je pionir među nacijama u Kanadi i njena se slava također širi izvan nacionalnih granica. Mimohod za vrijednosti 2007. istovremeno se odvijao i u 9 drugih gradova u Kanadi. Osim Toronta, održan je u Calgaryju, Coquitlamu, Edmontonu, Kingstonu, Ottawi, Regini, Saskatoonu i Winnipegu. U ožujku ove godine, Mimohod je održan u Australiji u sljedećim gradovima: Brisbane, Adelaide, Melbourne, Perth i Sydney. I Albany u SAD-u je pokušao organizirati sličan Mimohod, a neki su gradovi u SAD-u željni naučiti i ponoviti Mimohod u svojem području.

Kingston je također održao Mimohod. Regina je načinila veliki korak jer je objavila Dan ljudskih vrijednosti. Calgary, Winnipeg i Edmonton – svi ti gradovi održali su Mimohod za ljudske vrijednosti 2007. Saskatoon će održati Mimohod u lipnju 2007.

“Nastavimo se moliti Svamiju za Njegovu stalnu pomoć u širenju Njegove Poruke o ljudskim vrijednostima kroz svijet putem ovakvih uzbudljivih i lijepih događaja – na način međunarodnog mimohoda za vrijednosti.”

Saijeva poruka

Odabirom Dundas Squarea u samom srcu poslovnog dijela Toronta, visoko frekventnog mjesta uvijek u žaru zbivanja, pokazalo se kao najbolji odabir za održavanje Mimohoda od uspostave upravnog

odbora. Pod vodstvom g. Surindrer Sharme, predani su volonteri počeli sa planiranjem događaja gotovo godinu dana unaprijed sakupljajući potrebne dozvole, pripremajući rutu Mimohoda u bliskoj suradnji s policijom. Mnoga su se povjerenstva dala u akciju kratko nakon što je Mimohod za ljudske vrijednosti 2006. završio i nakon što su prikupljene povratne informacije od povjerenstava i sudionika koji su sudjelovali u njemu.

Bilo da se radi o timu za promociju, o povjerenstvu za majice, o skupini koja daje dozvole za knjige godinu dana prije samog događaja, policijskom odjelu, organizaciji dizajna i okupljenih timova, inženjera za glazbu, Sai mladež, koja je usprkos nadolazećim ispitima vježbala pjesme, bilo da se radi o odboru za hranu – volontere koji su dan prije počeli pripremati 3000 vegetarijanskih sendviča i zalogajčića i noću ih otpremali u hladnjake... tisuće je volontera posvećenih Babinoj poruci “ruke koje rade svetije su od usana koje mole”, pohađalo mjesečne i tjedne sastanke, nakon posla koji je trajao do kasno u kanadsku zimsku noć, da bi kada dođe ljeto, Kanađani bili spremni poći u mimohod s glazbom istine, ljepote i dobrote.

Ovogodišnje Povjerenstvo za promociju bilo je jako uspješno. Budući da su organizatori ušli u posve novo područje, istražili su ulicu, i osjećali su kako bi bilo od pomoći promoviranje događaja na ovom novom području dva tjedna ranije tako da poslovni ljudi i ostali koji su često u tom dijelu grada, imaju ideju o tome što će se dešavati na tome mjestu. Ono što se činilo kao jednostavna ideja pokazalo se kao pravi izazov kako se datum održavanja približavao! No, za svaki izazov koji nam dolazi dostupni su nam i božanska pomoć i milost u izobilju.

Evo svjedočanstva kako je sve teklo – iz prve ruke

26.5.2007., petak uvečer, 18⁰⁰

Dva su člana tima zauzeta dovršavanjem prezentacije u PowerPointu za nadolazeću promociju pripremljenu za nedjelju, 28.6.2007. Cilj je promocije stvoriti ozračje svjesnosti o Mimohodu za ljudske vrijednosti dva tjedna prije dogovorenog mimohoda na dogovorenoj lokaciji gdje će se održati po prvi puta. Vrijeme izgleda da će biti natmureno i

Mimohod za ljudske vrijednosti

to tjera organizatore da naprave rezervne planove i iskreno se nadaju da će božanska intervencija doći i doslovno otjerati kišu.

A tu su i ostali detalji koji traže pažnju! Za početnike, tim doznaje (u posljednju minutu, naravno) da je potrebna dozvola Gradskih vlasti i za najmanju promociju na ulici, na Dundas Squareu, u donjem dijelu Toronta, gdje će se Mimohod održati za manje od dva tjedna. Sada je petak, kasno poslijepodne i uredi više ne rade!

26.5.2007. petak, 19³⁰

Još iznenađenja!

Sastanak počinje i članovi pokazuju svoju prezentaciju volonterima koji su spremni sudjelovati u nedjelju na Mimohodu. Na pola puta, učiteljica gđa. Poddar, koja je stalno na liniji sa korisnim informacijama, prima vijesti ako se stavlja naglasak na civilni i društveni aspekt, 500\$ osigurava Grad! Roditelji i volonteri na sastanku spontano su zapljeskali!

Pažnja se sada usmjerava na potrebu za rezervnim planom na dan promocije. Nakon što smo "prolistali" nekoliko TV kanala koji prate vremensku prognozu, očigledno je da će nedjelja biti kišovita sa 70% da će biti grmljavine i kiše tijekom cijelog dana. Član Povjerenstva W4V, g. Deo Gooool odbija sve prognoze. S potpunim povjerenjem, izjavljuje da će dan biti jako lijep! S takvom izjavom, prezentatori odlučuju doći bilo po suncu bilo po kiši; bit će tamo. U nedjelju događaj će početi u 12 sati bez obzira na sve.

27.5.2007. nedjelja popodne, 12⁰⁰

Dundas Square središte je aktivnosti Sathya Sai roditelja, volontera, učitelja, školskog zbora, Sai mladih i simpatizera koji svi rade u jedinstvu postavljajući pozornicu i informacijski kutak u određenom dijelu ulice, na dijelu koji je najprometnije raskršće za pješake u Torontu.

"Molim? Ne tražite novac? Stvarno?" bili su neki od odgovora iz javnosti. Dolazi mladi par i sviđa im se ono što čuju. Baš je rođendan mlade dame. Na želju njenog prijatelja, na mikrofon joj se čestita njen 21.

rođendan i želi joj se sve dobro. Mnoštvo okupljenih se priključuje željama. Par nam obećava da će doći i pridružiti nam se 10. lipnja.

Prilazi nam ravnatelj lokalne škole i pita nas kakav je to promotivni program. Obradovao se kada je čuo o čemu je riječ, razgledava i traži ideje za svoju školu. Zaustavljaju se ljudi u limuzinama i turističkim autobusima i spuštajući prozore svojih vozila, fotografiraju nas. Volonteri stoje naprijed držeći plakate koje svi dobro primaju. Skupina studenta iz SAD-a zaustavlja se i sakuplja informacije. "To je tako jedinstveno i neobično. Tako – kanadski!" kažu nam.

Sai mladi obučeni u maskotu srca, trče ulicom i tako ukazuju na događaj ponekad uzimajući mikrofon i zabavljajući publiku sa pametnim dosjetkama i sloganima. Mnoštvo odgovara pljeskom.

Do sada smo svi zaboravili na onih 70% vjerojatnosti za grmljavinu, kišu i pljuskove. Da nas podsjeti na božansku intervenciju, g. Sunce proviruje kroz oblake raspršujući ih.

Učitelji gđa. Das i g. Jain zauzeti su razgovorom s ljudima objašnjavajući im pozadinu mimohoda i fotografirajući se. Gđa. Chandrakantham svira klavijature, a gđa. Poddar dirigira zboru. Neki od volontera drže letke, a drugi plakate s navodima o ljudskim vrijednostima tako da ih svi mogu vidjeti. U okolini se osjeća topla energija ljubavi.

27.5.2007., nedjelja popodne, 14⁴⁰

Promocija je na vrhuncu. Sve ide jako dobro. Učiteljica 4. razreda, gđa. Ganesh, prelazi cestu da bi provjerila kako se sve čuje i da bi podijelila letke. Prilazi joj stariji gospodin. Čini se da ima oko sedamdesetak godina, ima bijelu majicu, svjetlo zelene hlače, šešir, naočale i sijedu bradu. Gospodin započinje razgovor s učiteljicom. Kaže joj da ova promocija nije politički događaj, nego da je to - jednostavno dobra stvar. Priča o načinu na koji se održava promocija i izjavljuje da je savršena. Nikoga ne prisiljavamo nego samo promoviramo dobre vrijednosti. Ništa mu ne govori o mimohodu nego samo sretno sluša.

Odakle mu sve to, pita se gđa. Ganesh. Nastavlja

govoreći joj da kada činite pravu stvar, ne možete je napraviti na krivi način. Savjetuje joj da kada radimo Božji posao, upletemo se i mislimo da je to naš posao. Nije. Zapravo, to je On koji nas vodi i koji radi kroz nas. Bog je sebičan, On se šali, jer sve čini bezbrižno. Volonter preko puta primjećuje da je gđa. Ganesh udubljena u razgovor sa strancem koji slični Isusu. Zanimljivo, misli on.

Pažnja sredovječnog gospodina sada je usmjerena na studente Sathya Sai škole dok radosno pjevaju pjesme o ljudskim vrijednostima. Nastavlja razgovarati o učenicima i kakav su oni dar svijetu. Zastao je, okrenuo se prema gđi. Ganesh i intuitivno dodao: “Škola radi prekrasan posao i djeca su poput anđela. Oni vam nose radost.”

“Voljela bih da dođete i pričate sa mojom djecom” rekla mu je.

“Doći ću i razgovarati s njima (vašim učenicima), ne sada, nego kada se najmanje nadaju. Ja sam kazivač priča. Doći ću u vašu školu jednog dana i ispričati im priču budućnosti, priču mira”, izjavio je sredovječni gospodin.

“Odakle ste?” upitala ga je gđa. Ganesh. “Kada bih imala vaš telefonski broj, dogovorila bih da dođete i govorite našim učenicima prije kraja školske godine” rekla je .

“Ja sam pustinjač” odgovorio joj je. **“Nemam telefon. No, pronaći ću vas.”**

Zatim su zajedno prešli ulicu na strani gdje je bio zbor i uvjerio je da će podijeliti letke jer poznaje 6000 ljudi unutar svoje vlastite volonterske organizacije! Predala mu je nekoliko kopija brošura, a on je otišao sa zadovoljnim osmjehom. Odmah je nestao u gomili i više ga nismo vidjeli.

Događaj se nastavlja u punom tijeku i dolazi nam sve više trgovaca, turista, studenata, prolaznika i gledaju nas i slušaju o dolazećem Mimohodu. Mnogi su zainteresirani, a svi su uživali u glazbi i radosti.

27.5.2007., nedjelja popodne, 15⁰⁰

Tri je sata poslijepodne i događaj je bio uspješan. Sada je na završetku, zahvaljujemo publici i javnosti što je s nama podijelila poslijepodne i počinjemo se pakirati. U 15³⁰ napunili smo kamione i svi su učenici na putu svojim kućama. Nebo je odlučilo da više ne može držati oblake i u 15³⁰ počinje – kiša.

27.5.2007. nedjelja popodne, 16⁰⁰

Kiša pada kao da se radi o indijskom monsunu u Torontu. Vožnja kući je duga i zamorna, ali, koga briga. Dan je bio ispunjen radošću, božanskim intervencijama i tako ispunjen čudom da ga nikakva kiša niti prometna gužva ne može pokvariti.

“Iskreno, tamo gdje je ljubav, tamo je i Bog, radost i blaženstvo! Koju god ulogu bilo tko od nas igra, odigrali smo je bolje jer smo dan završili direktnim pogledom u božanske oči!” rekao je jedan od volontera.

Običnom prolazniku, Mimohod za ljudske vrijednosti 2007. bio je proslava ljubavi, istine, mira, ispravnog ponašanja i nenasilnosti na zabavan način. Onome unutar nas, koji zna, svaki godišnji mimohod predstavlja jedan korak u osobnoj transformaciji i ogroman skok u kolektivnim naporima prema novome svjetskom poretku gdje će vrijednosti postati sastavni dio dana!

Upravni odbor Mimohoda za ljudske vrijednosti Sathya Sai škole, Kanada

On brine o svemu... o dobrobiti i o odlasku¹

Ovo je prijepis govora koji je Dr. Ravi Kumar bez pripreme održao u božanskoj prisutnosti Bhagavana Babe 1.listopada 2006.godine.

Pobožno se klanjam pred Bhagavanovim lotosnim stopalima. Najvoljeniji i najdraži Bhagavane, cijenjeni pretpostavljeni, braćo i sestre.

Vjera je bezuvjetno vjerovanje

Prije nekoliko dana Bhagavan je govorio o obrazovanju i *Educareu*. Rekao je: **“Obrazovanje se izvlači iznutra. Unutar nas postoji bunar koji sadrži vodu odanosti - bhakti. Izvucite posudom ovu vodu odanosti – bhakti, koja daje život. Za to vam treba uže. To uže je vjera.”**

Što je vjera? Vjera nije vjerovanje bez dokaza, ona je bezuvjetno povjerenje. Mnogi ljudi kažu da bi nam Bog trebao dati iskustvo, a zatim ćemo imati vjeru. Ali Svami kaže: **“Vi imajte vjeru, a ja ću vam dati iskustvo!”**

Kako to? On kaže: “Vi govorite: ‘Želim najprije

naučiti plivati, a zatim skočiti u vodu.’ Ali ja kažem: ‘Skoči u vodu, a ja ću te naučiti plivati.’” Bhagavan nam govori o važnosti toga da imamo vjeru. Vjera je da vjerujemo da Bog postoji, a taj Bog brine o svakom od nas.

Da vam ne govorim o ovim filozofskim istinama samo putem ovih apstraktnih pojmova, radije mi dopustite da ih oslikam događajima koje sam imao privilegiju vidjeti - kao promatrač u ringu.

Tužna priča o skalpelu

1966. godine moj je otac bio ozbiljno bolestan pa je otišao k liječniku. Nakon što ga je pregledao, liječnik je otkrio da ima karcinom pa je rekao: “Morate na operaciju.” Liječnik je bio FRCS², veliki kirurg – a pored toga bio je i skup! Rekao je: “Operirajte to i sve će biti dobro.”

Dakle, moj je otac bio primljen u bolnicu u Bangaloreu i izvedena je prva operacija. Nakon toga se činilo da je mjesec dana sve bilo u redu. No, kada je otišao na kontrolu otkrio je da se karcinom nije zaustavio nego da se proširio. Liječnik je s istim uvjerenjem rekao: “Nema problema! Još jedna operacija.” Dakle, načinjena je još jedna operacija. Nakon toga i opet je bila ista priča.

Ovo se nastavilo ne jednom, ne dvaput, ne triput, ne pet puta, ne deset puta, nego dvadeset i pet puta! Nakon dvadeset petog puta ovaj je poznati kirurg digao ruke predajući se te je pozvao moju sestru

¹ (igra riječi - welfare i farewell)

² Fellowship of the Royal College of Surgeons (FRCS) - profesionalna kvalifikacija za obavljanje kirurške prakse na Britanskim Otcima. To je nezavisno tijelo koje se obvezalo promovirati najviše standarde kirurške njege za pacijente. – Op. ur.

Izvor: http://en.wikipedia.org/wiki/Fellowship_of_the_Royal_College_of_Surgeons

koja je tada bila na zadnjoj godini MBBS i rekao joj: "Znate, kao profesionalac prema profesionalcu, dopustite mi da priznam – nož nije uspio! On ne može izliječiti karcinom! Učinio sam sve što sam mogao učiniti. Medicinska znanost koja se danas prakticira poznaje samo to."

Moja je sestra bila na zadnjoj godini fakulteta, a liječnik je rekao: "Odvedite vašeg oca kući. Kroz nekoliko dana on će umrijeti. Dakle nema smisla držati ga ovdje u ovoj atmosferi fenila. Odvedite ga kući, dajte mu da umre u miru među vama."

Sestra je bila slomljena srca jer smo već izgubili majku dok smo bili još veoma mali. Imao sam samo četiri i pol godine kada je majka umrla, a kada se ovo dogodilo imao sam jedva devet. Toga poslijepodneva nakon što su ga otpustili iz bolnice i ona ga dovela kući, moja je sestra otišla do kolegice, bila je naravno, veoma potištena. Tada se dogodilo da je Bog ušao u naš život.

"Nikakav novi Bog me neće spasiti."

Sestra je imala školsku kolegicu koja je bila Bhagavanova poklonica. Ona ju je pitala: "Zašto si danas tako potištena?" Kad joj je sestra odgovorila zašto, ona je rekla: "Dođi, idemo u Whitefield – Bhagavan je tamo, On je Bog i On će spasiti tvog oca." Tako je moja sestra otišla s njom u Whitefield, bila na Svamijevom daršanu i vratila se.

Tih je dana iz Bangalorea vozio samo jedan autobus za Whitefield – imao je broj 99. Dolazio je samo jednom na dan pa kada je stigla kući bilo je jako kasno. Tada ju je moj otac upitao: "Zašto toliko kasniš?" Moja je sestra rekla: "Oče, vidjela sam Boga. Danas sam otišla u Whitefield i vidjela sam

Bhagavana. On će te izliječiti. Dođi otići ćemo u Whitefield." Ali moj je otac rekao: "Cijeli svoj život sam bio veoma iskren, štovao sam Boga i ako me taj Bog neće spasiti – nikakav novi Bog me neće spasiti."

Nekoliko dana kasnije došao je poziv iz ureda u kome je radio moj otac kazavši: "Molimo da se javite u ured jer vas nije bilo šest mjeseci, a mi ne znamo ni jeste li živi!"

Dakle, otac je otišao u ured. Direktor ga je upitao: "Kako ste?" Nakon što je neko vrijeme razgovarao s njim rekao je: "Thyagaraj, ovdje je gospodin koji je došao iz inozemstva i koji želi vidjeti nekoga tko se zove Sai Baba. Ja ne znam ništa o mjestu gdje se On nalazi. Budući da vi dobro poznajete Bangalore, zašto ga ne biste povelili tamo. Službeni auto vas može na povratku odvesti kući."

Budući je to bio zahtjev njegovog šefa moj je otac bio primoran ići. Oni nisu ništa znali o vremenu daršana, jednostavno su otišli u Brindavan. Kada su ulazili na vanjska vrata Svami je upravo završavao Svoj daršan i ulazio je u Brindavan. Moj se otac osjećao strašno loše – koliko god je imao malo nade, ona je sada bila sasvim uništena! Rekao je: "Čak mi je i Bog okrenuo leđa."

No, kako god bilo drugi je gospodin rekao: "Ovdje je tako mirno, ostanimo neko vrijeme pa ćemo onda otići." I tako su sjeli pod drvo. Nekoliko minuta kasnije otvorila su se nutarnja vrata, ili bih trebalo reći – "Vrata raja su se otvorila!"

"Tvoj je karcinom neutraliziran!"

Svami je izašao i žurno je hodao prema mjestu gdje je sjedio moj otac te je počeo nešto govoriti. Moj je otac mislio da se to odnosi na drugog gospodina. "Ja nisam poklonik", mislio je za sebe. Mi pravimo ovakve razlike, Bhagavan ih ne pravi. No, Svami je govorio kanada jezikom pa je to moj otac čuo. Rekao je: "Zašto si imao dvadeset i pet operacija?" Moj se otac uspravio. Svami je rekao: "Liječnik kaže da ćeš umrijeti, dao ti je samo nekoliko dana. Nećeš umrijeti! Tvoj karcinom je neutraliziran!"

Ovo je bilo 1968. godine i moj je otac bio živ još dugih trideset i osam godina! Umro je prije nekoliko

mjeseci, i to od starosti, kada je doživio 89. godinu.

Pričam vam ovaj događaj jer Svami je tako ljubazan. On kaže: "Dat ću vam ono što trebate da biste imali vjeru u mene, imali odanost." On nam daje iskustvo. Nakon ovoga moj je otac došao k Svamiju i bio je pri Njegovim stopalima služeći u Prasanthi Nilayamu – najprije u Brindavanu, a onda i u Prasanthi Nilayamu.

Očeva poticajna vjera

Evo nekoliko događaja koji su mi pokazali kakvu vrstu vjere Svami očekuje. Bio je to jedan dan za vrijeme Dasare, dan kao ovaj. Ja sam se upravo priključio koledžu u Brindavanu kao student u pred-sveučilišnom razredu 1974. godine. Jednoga dana prije *narayana seve*, naravno studenti to znaju, iznosimo svežnjeve *dhotija* koji se slažu u par, režemo ih i pakiramo u svežnjeve po dvadeset i pet ili slično.

Nekoliko nas je to radilo gore u ovom hramu. Svami je šetao okolo i razgovarao s nama. Došao je do mene i upitao: "Je li došao tvoj otac?"

Rekao sam: "Ne, Svami."

Zatim je upitao: "Dolazi li tvoj otac?"

Rekao sam: "Ne Svami."

"Ah! Kako to možeš reći?"

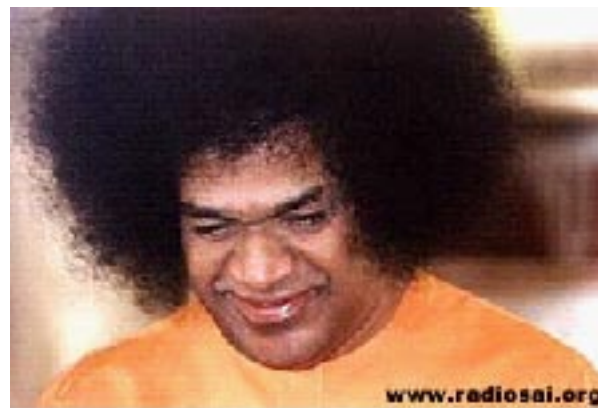
"Svami, on danas ujutro ima dogovorenu operaciju pa sam siguran da neće doći. "Svami reče: "Ne, ne. On dolazi! Kad dođe zatraži od njega da ostane s tobom u studentskom domu."

Govorim o vremenu kada je ovdje bila jedva poneka zgrada, ovdje je bio samo jedan red zgrada. Kada je posao gore bio gotov sišao sam dolje. Kada sam sišao moj otac je ulazio sa svojom prtljagom, - stigao je do Prasanthija! Bio sam zapanjen. Pitao sam ga: "Kako to da si ti ovdje? Što je s tvojom operacijom? Zar nisi imao operaciju?"

On je rekao: "Ne, ne. Imao sam operaciju jutros!" Pitao sam ga: "Onda kako to da si tu? On je rekao: "Nisam mogao propustiti priliku da imam Svamijev daršan pa sam dobio otpust i došao izravno ovamo iz bolnice."

Bio sam zapanjen pa sam ga pitao: "Oče, ovdje nema smještaja. Zar ne misliš da ćeš dobiti infekciju?" On reče: "Infekciju? Svamijev će daršan brinuti o svemu! On će mi osigurati smještaj." Onda sam se sjetio pa sam rekao: "Da! On ti je osigurao smještaj. Rekao mi je da dolaziš i rekao mi je da te povedem sa sobom da budeš sa mnom u studentskom domu." Kada imamo vjeru u Gospoda, Gospod je najvjerniji. On tako mnogo brine o nama.

Bio je još jedan događaj kojeg se sjećam, dogodio se 1971.godine, čak prije nego sam se ja priključio ovdje. Bio sam u Bal vikasima u Centru zvanom Ulsoor Samithi i oni su htjeli odigrati dramu u Svamijevoj prisutnosti. Zatražili su od mene da sudjelujem u tome i ja sam počeo s vježbanjem. Tjedan dana prije Dasare, kada su objavljeni naši polugodišnji ispiti, uočio sam da su svi ispiti točno u vrijeme Dasare. Tada sam rekao Bal vikas učitelju: "Neću moći doći na izvođenje drame."

Učiniti pravi izbor

Bili su veoma potreseni! Kada sam otišao kući i to rekao ocu, on je rekao: "Ne! Idi na izvedbu drame!" Rekao sam: "Oče! Imam ispite!" "Ispiti nisu važni – oni se održavaju svake godine," rekao je moj otac i nastavio - "ali ta prilika da budeš pored Svamija dolazi rijetko. Ne propusti je – samo idi! To je najvažnija stvar, imaj vjeru u Svamija i učini ono što ti kaže."

Mi smo združena obitelj i nitko drugi nije znao mnogo o Svamiju u to vrijeme. Mnogi od njih bili su učitelji koji su rekli mom ocu: "Ti kvariš njegovo obrazovanje." Moj je otac rekao: "Ne! Ovo je istinsko obrazovanje! Što si bliže Bogu - to je istinska naobrazba. Ja želim da on bude što bliže Bogu."

Dakle došli smo u Prasanthi Nilayam. Volio bih vam

ispričati jedan primjer kako je bilo onih sretnih dana. Kada smo stigli u 2³⁰ poslije podne u, kako se onda nazivao, "pata – shala" dio, pozvao me Bal vikas učitelj i rekao mi je: "Idi u hram i izvidi u koje je vrijeme daršan."

Kada sam otvorio vrata, Svami je stajao vani! Došao je vidjeti jesu li sva Bal vikas djeca prikladno smještena. Bio sam zaprepašten! Svami je ušao unutra i sjeo te je razgovarao s nama 45 minuta! Tako smo završili našu dramu u Prasanthi Nilayamu, a Svami nas je sve blagoslovio i poslao nas natrag.

Kad smo se vratili kući nakon Dasare, otišao sam k jednom svom školskom drugu i rekao mu: "Molim te reci mi koji ispit imamo danas da mogu pročitati i doći." On reče: "Kako to misliš, ispit? Svi su ispiti otkazani! Vlada je poslala naredbu da želi imati neka sportska natjecanja za Dasaru pa su svi ispiti otkazani." - Čak nisu ni odgođeni!

Dakle to je način na koji Bog brine za vas. A kada On brine o vama, On brine o vašoj dobrobiti i, kao što je gospodin Popat rekao, o odlasku! Kako to Svami brine o vama?

Božje pripreme – uvijek savršeno prilagođene

Braćo i sestre, dopustite mi da vam ispričam koliko je Svami ljubazan. Kad imate uz sebe Boga, kada Ga dosegnete, dobivate svu sreću svijeta. Kada imate Boga, imate sve. Kao osoba koja se penje uz pravo kokosovo drvo, dobivate stvarne plodove i sjene plodova, kada dosegnete Boga, kad idete k Bogu, dobivate sve.

Za vrijeme moje posjete Parthiju u vrijeme Gurupṛdīme, događaji su se tako poredali da sam morao ostati nekoliko dana. To je bilo jedino vrijeme u svih trideset dvije godine da sam bio u Brindavanu i, da sam ostao čak i nakon što su svi studenti otišli. Svami je stvorio okolnosti zbog kojih sam ostao tjedan dana duže nakon što su svi studenti otišli – da brinem o svom ocu, znači, kuhao sam za njega. Znao sam jako malo o kuhanju, ali on je inzistirao

pa sam kuhao svaki dan, a on bi govorio da veoma dobro kuham!

Bila je nedjelja, a ja sam bio na odlasku. On je došao do mene i rekao: "Ravi, želim ti dati odjeću." Rekao sam: "Zašto?" On reče: "Tako si dobro brinuo o meni!" "To je moja dužnost! Svami mi je dao pravo obrazovanje i ono je osnova ovoga – *matru devo bhava, pitru devo bhava* (Majka i otac su utjelovljenje Boga) – dakle ja sam to morao", rekao sam. On reče: "Daj da barem platim taksi." "Ne oče! To je također moja dužnost. Služiti tebe dalo mi je tako mnogo radosti, to mi je dovoljno", rekao sam.

I tada sam otišao u Brindavan. Bilo je to u nedjelju uvečer. U utorak, u 4³⁰ ujutro moj se otac okupao, došao na *suprabhatam i vede*, vratio se natrag u sobu i doručkovao. Rekao je mojoj sestri: "Idem na daršan." Boravio je na drugom katu te kad je silazio dolje, sreo je nekoga na prvom katu i rekao mu istu stvar: "Idem na daršan." Sišao je u prizemlje, okrenuo se prema hramu i prostro se gledajući prema Svamijevoj rezidenciji te je rekao: "Sai Ram!" Nema veličanstvenije smrti od ove!

Netko je došao i rekao mojoj sestri: "Tvoj je otac pao!" Ona je uzela čašu vode i pošla dolje misleći da se onesvijestio. Ali kad ga je poprskala nije bilo reakcije. Sestra je bila zbunjena! Kad je podigla pogled vidjela je dvoje ljudi kako dolaze i donose nosila, - ona ih to nije tražila! I dok su oni dolazili, kola hitne pomoći su se već parkirala ispred kuće!

Božje su pripreme uvijek ovakve. Savršene! Kada Svami brine o vama, On brine o vašoj dobrobiti, a također i o vašem odlasku!

Svami, Ti si mi dao tako mnogo u životu da jedan život nije dovoljan da služim Tvojim lotosnim stopalima. Koliko god da još imam života, neka ih provedem, sekundu po sekundu, u služenju Tebi – i tako do posljednjeg daha!

Jai Sai Ram!

Poticajna priča o predaji

*Gospodin Ivan Bavčević,
Hrvatska*

tisućama ljudi, ali onda sam se sjetio da ne mogu biti nervozan pred vlastitim sebstvom, čak iako se ono rasprostrlo na tisuću likova.

Teško je našim umom shvatiti što znači stajati ovdje, na ovom svetom mjestu, ali to zapravo nije ni potrebno. Naša duša zna veličinu ove prilike i to je dovoljno. Nema potrebe ovo razumjeti umom jer um će nas samo voditi do ograničenih i sitnih zaključaka te nas odvesti daleko od Istine.

Gospodin Ivan Bavčević je Sai koordinator mladih za Južnu Europu. Nakon što je diplomirao s odličnim na Američkom koledžu za upravljanje i tehnologiju u Dubrovniku, u Hrvatskoj, služio je kao šef ureda za osoblje Njenog Kraljevskog Veličanstva nadvojvotkinje od Austrije. Također je radio kao pomoćni profesor na Američkom koledžu za upravljanje i tehnologiju, a sada vodi posao koji se bavi razvitkom profesionalnosti i savjetovanjem u poslovanju. Ovo je prijepis njegova govora koji je održao u Božanskoj prisutnosti, 27.7.2007., drugog dana Svjetske konferencije mladih.

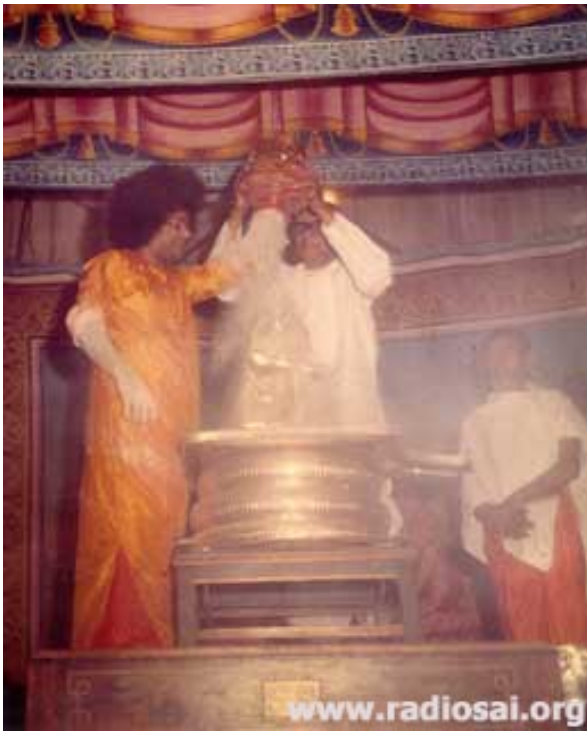
Drage sestre i braćo, dragi Prijatelju, Učitelju i Gospode, moje najdraže i jedino Sebstvo, zahvalan sam i blagoslovljen prilikom da se obratim ovom svetom skupu u prisutnosti našeg voljenog Bhagavana Babe te Ga molim da misli i govori kroz ovo tijelo, sada i uvijek.

Mislio sam da ću biti nervozan govoriti pred

Sav život vodi ka predaji

Kada sam razmišljao što bih danas podijelio s vama, shvatio sam da jedino mogu govoriti iz svog osobnog iskustva. Mogao bih podijeliti s vama znanje koje sam sakupio iz knjiga i od drugih, ali svi vi i sami možete čitati i slušati. Ono što je važnije jest to kako sam uključio ta učenja u ovo tijelo i ovaj život, što sam naučio iz životnih iskustava i događaja i do kojeg me je to razumijevanja dovelo. **Jer život služi kao alat za doživljavanje raznih aspekata naše božanskosti, a Bog je prisutan u svemu, svakom biću, svakoj situaciji, svakom iskustvu i trenutku s kojim se susrećemo. Shvatio sam da me svaki događaj vodi k vježbanju predaje Bogu.**

Kada pogledam unatrag, u svoje rano djetinjstvo, u trenutke kojih se mogu sjetiti, vidim neku nevidljivu ruku koja vodi moj život. Nisam odrastao u religioznoj i duhovnoj obitelji, posebno jer je to

bila komunistička zemlja, ali moji voljeni roditelji su uvijek znali da postoji nešto veće od nas. Oni to nisu nazivali Bogom, ali su znali da postoji neka energija, neko biće, neka svijest koja prožima sve, te su rekli mojoj sestri i meni da kada odrastemo možemo izabrati lik u kojeg ćemo vjerovati. Iako nikada nisu odlazili u crkvu niti se molili, odgajali su nas da uvijek govorimo istinu, da volimo i poštujemo druge, da toleriramo razlike i opraštamo i ja sam zahvalan Svamiju za njih jer samo Bog vam može dati tako izvanredne roditelje i prekrasno djetinjstvo. **Moj otac, nereligiozan čovjek, znao mi je reći barem dva puta u tjednu: “Sine, sjeti se da si Bog i uvijek živi svoj život kao čovjek.” On mi je govorio najveću od svih istina i to od najranijeg djetinjstva, no ja to u ono vrijeme nisam razumio.** Nije mi bilo ugodno misliti da “sam ja Bog”. Mislio sam da me on ne bi trebao dizati tamo gore “u zvijezde” na takav način.

Nevidljiva saijeva ruka

Dakle, kada gledam svoje djetinjstvo, od roditelja do djedova koje sam imao, od rođenja do dječjeg vrtića, od osnovne do visoke škole i svih dobrih stvari koje su se dogodile, nevidljiva ruka koja je sve aranžirala svakako je ruka našeg najdražeg Gospoda Sathya Sai Babe. Pišući govor sjetio sam se da sam

veliki dio od prvih 10 godina svog života proveo s djedom i bakom. **U hrvatskom jeziku, riječ za baku je baba. To bih ime prizivao najmanje 20 puta na dan: “Baba gladan sam! Baba gdje si? Baba, mogu li dobiti sladoled? Baba pusti nas van. Baba daj da gledamo TV i.t.d. Na određeni način Svami mi je potvrdio da sam zvao Njegovo ime od najranijih dana i bez da sam to znao.**

Njegov sam lik prvi puta vidio 1985. godine na TV-u još u Jugoslaviji, kada su prikazivali dokumentarni film o svetom čovjeku iz Indije koji može ‘iz metalnog čupa dugo vremena materijalizirati prah’ (kupanje vibhutijem koje je Svami radio u sedamdesetima). Time što je On mogao učiniti svi smo kod kuće bili zadivljeni i toga sam trenutka poželio da Ga mogu vidjeti kako to osobno radi. Nisam mogao ni zamisliti da će On osobno učiniti da se ostvare moje želje te da ću 15-ak godina kasnije ići u Indiju. Naš dragi Svami nikada ne dopušta da ijedna iskrena čežnja, ijedna nevina i iskrena želja prođe nezapažena i neispunjena. Jer On je Onaj koji ispunjava naše snove i Onaj koji daje sve blagodati.

Isusovo božansko uvjerenje

Nisam još bio ni u trećem razredu gimnazije kada sam počeo čitati Katoličku kršćansku Bibliju pa sam

jedne noći pitao Boga postoji li On zaista. Te sam noći sanjao da Isus spašava mog prijatelja i mene od nekih kriminalaca. Nisam vjerovao da je san istina pa sam sljedeće noći postavio isto pitanje, a Isus mi je opet došao u san te mi je rekao da će me zaštititi i da sam uz njega siguran. Od tog sam trenutka povjerovao da je Bog stvaran.

Onda sam jednoga dana u Bibliji pročitao priču o Josipu, sinu Jakobovom, koji je bio veoma drag svom ocu i koga su braća ostavila da umre u pustinji te su ga prodali karavanama jer su bili jako ljubomorni na njega. Karavana ga je uzela i odvela u Egipat gdje je bio rob te je živio u veoma teškim prilikama. Ali Josip je bio veoma blizak i drag Bogu i imao je moć proricanja događaja te objašnjavanja tuđih snova. Predvidio je mnoge stvari pa je faraon shvatio da on može pomoći zemlji na mnogo načina. Jednoga je dana Josip prorokovao da će biti 7 godina dobre žetve za kojima će slijediti 7 godina suše. Faraon mu je povjerio dužnost da za cijelo egipatsko kraljevstvo osigura hranu. Kada je došla suša oni su imali dovoljno hrane, a sve ostale zemlje oko njih su umirale od gladi. Jakob, koji je živio sa svojim sinovima u Izraelu, poslao je sinove u Egipat da zatraže hranu jer će inače svi pomrijeti.

Kada su braća došla u Egipat, Josip je bio taj koji ih je primio. Kada su shvatili da je to njihov najmlađi brat silno su se postidjeli i uplašili. On im je tada rekao da ne brinu jer da ga je sam Bog stavio u te nevolje da bi bio sposoban spasiti Izrael i svoju obitelj da ne umiru od gladi. Jer da ga nisu prodali karavani on nikada ne bi dobio dužnost da Egiptu

osigura hranu te ne bi mogao pomoći obitelji.

“Sve je savršeno”

Ova me je priča naučila da čvrsto vjerujem u Božju volju i Njegov plan te da uvijek znam da se sve događa zbog mog najvišeg dobra. Od tada, sve što mi se događa, pokušavam uzeti kao najbolju moguću stvar, savršenu stvar. Čak iako ona u početku nema nekog smisla ja znam da će imati smisla slijedeći sat, ili slijedećeg dana, ili mjeseca ili za nekoliko godina.

Više ne brinem niti pitam zašto mi se nešto događa. **Ustvari, ja sam taj, koji je prije svega, takav događaj donio samom sebi. Jedino za što se molim Bogu je snaga da prihvatim stvari i događaje koje mi šalje te da shvatim da je sve onako kako treba biti. Sve je savršeno, baš kao što treba biti. To je prvi korak na putu predaje. Dakle, jednostavno uvijek hvalite Boga i budite zahvalni za sve što se događa jer je to sigurno savršena stvar za vas.**

Ovo me podsjeća na moje dane na koledžu kada sam se upisao na privatno sveučilište u Hrvatskoj. U Hrvatskoj je univerzitetsko obrazovanje besplatno, ali ako idete u privatnu instituciju morate platiti veliku sumu novca. Cijela je moja obitelj skupljala novac da bih bio u stanju upisati se na prvu godinu. Međutim za drugu godinu nismo imali novca. Moji su me roditelji pitali brinem li se što ne možemo namaći novca da bismo platili moj univerzitet, a ja sam rekao da se uopće ne brinem. **Rekao sam: “Kao prvo, ja se sâm nisam upisao na ovaj univerzitet. Bog me je stavio tamo i On će to platiti.” Mjesec dana kasnije primio sam neočekivanu školarinu te sam mogao nastaviti svoje studije.**

Ako pogledam 7 - 8 godina unatrag kada je Svami bio prisutan u mom životu bez mog svjesnog znanja, mogu vidjeti da sam bio prilično uplašen, često nervozan i uzrujan, neraspoložen i usamljen, ponekad glasan i bezobrazan s osjećajem da nešto veliko nedostaje. To ‘nešto veliko’ ušlo je u moj život 1999. godine te je postalo veće nego sam ikada mogao zamisliti. Naš voljeni Gospod je učinio da u novi milenij uđem s Njim u umu i u životu. U tom sam se trenutku sjetio mnogih prilika iz života kada je bilo očito da je Njegova ruka ta koja je savršeno

i pravodobno slagala sve u red. Postoje bezbrojni događaji koji pokazuju Svamijevu stalnu prisutnost i brigu za moj život i bilo bi nemoguće sada sve njih ispričati jer se oni redaju od primanja u školu i na sveučilište, spašavanja ovog tijela u saobraćajnoj nesreći bez ijedne ogrebotine pa do dobivanja izvanrednih poslova kod poznatih ljudi i europskih kraljevina.

Kada sam se 2002. godine zaposlio kao rukovoditelj kod Njenog Kraljevskog visočanstva nadvojvotkinje od Austrije, došao sam na mjesto gdje smo otvorili novi ured. Tamo nije bilo nikoga, nije bilo ni namještaja ni opreme. **Otvorio sam ormarić i na vratima sam vidio Svamijevu fotografiju u žutoj haljini. Nitko nije znao kako je fotografija tamo dospjela. Svami nam uvijek pokazuje Svoju sveprisutnost i uključenost u naše živote.**

Ići duboko u predaji

Drage sestre i braćo u Saiju, želio bih s vama podijeliti neke od promjena u svom životu od prošle godine. 2006. godine sam shvatio da, iako sam osjećao da se predajem Gospodu i vjerujem u Njegovu volju, još uvijek se oslanjam na svjetovnu sigurnost i udobnost. Kada bih iskreno pogledao u svoj um i navike otkrio bih da sam razmišljao: "Ako sve drugo pođe po zlu i pokaže se loše, ja još uvijek imam izvrsno plaćeni posao, dobru karijeru, kuću za život i siguran sam." **Vidio sam da me taj mentalni koncept drži podalje od dublje predaje. Odlučio sam napustiti taj posao iz snova i**

sigurnu plaću te s Božjom pomoći otvoriti vlastiti koji će biti postavljen na ljudskim vrijednostima i dharmičkom upravljanju te koji će davati savjete kompanijama kako da pokrenu bolji posao.

Kada morate zaraditi svoj kruh svaki mjesec, što vam nije zagantirano, bolje je da se predate Bogu. Rekao sam Svamiju: "Ova 2006. godina bliži se kraju i ja osjećam da je to kraj velikog djela mog života. Spreman sam biti dio Tvoje svete misije te napustiti svoje sitne svjetovne navike i razmišljanja. Spreman sam ući u 2007. godinu u novom duhu predaje i privrženosti Tebi." Kada Svamiju kažete "DA" tada odbacujete pravo biti kao svi ostali. I kada načinite taj jedan korak prema Njemu, On načini stotinu koraka prema vama.

Nakon mojih riječi Svamiju, nije prošlo mnogo dana kada sam primio e-mail od Dr. Reddyja, Direktora Sri Sathya Sai Svjetske fondacije, u kojem mi kaže da je Svami milostivo odobrio da budem član Komiteta za planiranje za ovu Svjetsku konferenciju mladih. Možete li samo zamisliti radost, suze i moju potpunu sreću zbog ove novosti?! Mislio sam da sanjam. Znao sam da to nije samo čast, nego i ogromna odgovornost. Kada "radite" za Gospodara univerzuma tada ste posebno pažljivi u svemu što mislite, kažete i činite. A svaki je dan novi izazov.

Istinski sam osjećao kako rastem u predavanju Svamiju. Kada pogledam unatrag, u godine prije kada sam mislio da sam svoj život povjerio Bogu, shvaćam da se nisam predao u usporedbi s onim što sam sada ostvario. **Ustvari, od prošlog sam prosinca, otkrio kako se moj stupanj predaje svakim danom uvećava. Nema ograničenja do kojeg se čovjek može predavati sve dok se konačno ne stopi s Bogom u bezvremeno biće.**

Predaja ne znači očekivanje da sve bude glatko. Baš suprotno, Bog pred nas stavlja mnoge i sve izazovnije situacije tako da bismo napredovali na našem duhovnom putu, ali kod predaje vi ne brinete jer niste sami. Vi znate da Svami brine za vas jer ste Mu draži od najdražeg i On je tu za vas u svakom trenutku. **Zamislite kako je velik naš Gospod kada je sposoban posvetiti svaki trenutak**

svakome od nas pojedinačno. On posvećuje svaku sekundu milijardama ljudi i drugim bićima, svakom od nas pojedinačno i osobno. Ništa i nitko ne ostaje neprimijećen.

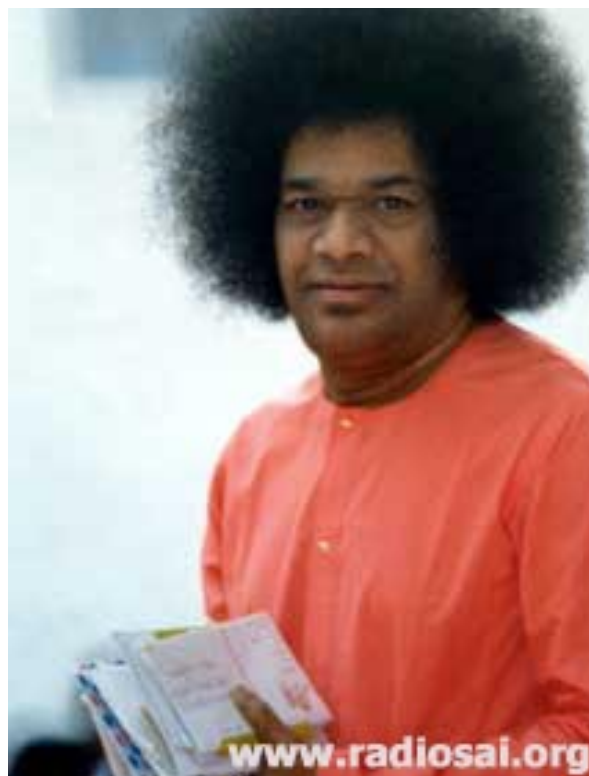
Raj je upravo sada

Mogu samo sugerirati svakom od nas da pogleda iskreno unutar sebe i vidi što je još ostalo za transformaciju i predaju Bogu. Jedan je sveti čovjek rekao da se to može činiti kao proces koji će nas voditi k promijeni, ali na kraju to je jedan trenutak koji vodi k njoj. Ne možemo znati kada će se taj trenutak dogoditi, ali možemo početi živjeti život kao da se on već dogodio. Živeći za cilj, idući k rečenom te govoreći istinitu misao, možemo koristiti našu moć kreacije da bismo stvorili Raj na Zemlji u ovom životu, danas, ove minute. I ako pogledate oko sebe, vidjet ćete da ste već u Raju, odmah sada.

Želio bih sve nas podsjetiti koliko smo sretni što smo ovdje. Čekali smo stotine života da bismo se rodili da služimo u Misiji ovog Avatara. Ta je prilika sada došla. Sam Avatar nas je sve pozvao ovamo da u Njegovo ime započnemo pronositi Njegovu misiju ljubavi po svijetu, ne riječima, nego osobnim primjerom. Naš život bi sam po trebao sebi biti Misija, postati Ljubav sama. Zato smo ovdje. **Trebali bismo se svakoga dana pitati: "Da li sve što radim u Sai organizaciji, na poslu, kod kuće i u javnosti, moje srce čini nježnijim i otvorenijim?"** Ako kao rezultat svih tih aktivnosti imam više ljubavi, onda radim dobro. Ako je nemam, ako nisam veća ljubav, onda je sve što radim uzaludno. Jer ljubav je cilj, izvorište i sredstvo.

Živjeti novu viziju

Nakon ova tri dana Konferencije ne bismo samo trebali otići kući te reći kako smo ovdje proveli divno vrijeme, koju smo dobru hranu jeli te kojim smo vrstama radionica prisustvovali, nego bismo zaista trebali shvatiti značenje te se transformirati u

sebi. Kada se vratimo kući svi će od nas očekivati da budemo vođe nove ere.

Ali mi možemo voditi samo našom ljubavlju, karakterom i osobnim primjerom. To je najveća prilika koju duša može imati te je ne bismo smjeli propustiti. Naši će nasljednici pričati priče o ovom veličanstvenom vremenu i neće moći shvatiti kako neki ljudi nisu mogli iskoristiti trenutak i vidjeti njegovu veličinu.

Dajte da sada rasprostremo ovaj raj iznad zidova ašrama, noseći ga u svojim srcima, umovima, na našim usnama i u rukama koje pomažu. Raj i njegov mir može se proširiti jedino kroz naša bića i samu našu prisutnost u svijetu. Na ovaj način možemo iskusiti našu urođenu božanskost te pokazati Svamiju kako smo zavrijedili da nas se naziva Čtjelovljenjima Božanske ljubavi – Bogovima koji hodaju Zemljom.

Ja sam Svamiju zahvalan za ovaj život, za sve živote, za priliku da danas ovdje govorim te molim da uvijek budemo u svijesti s Njim. Neka nas vodi ljubav!

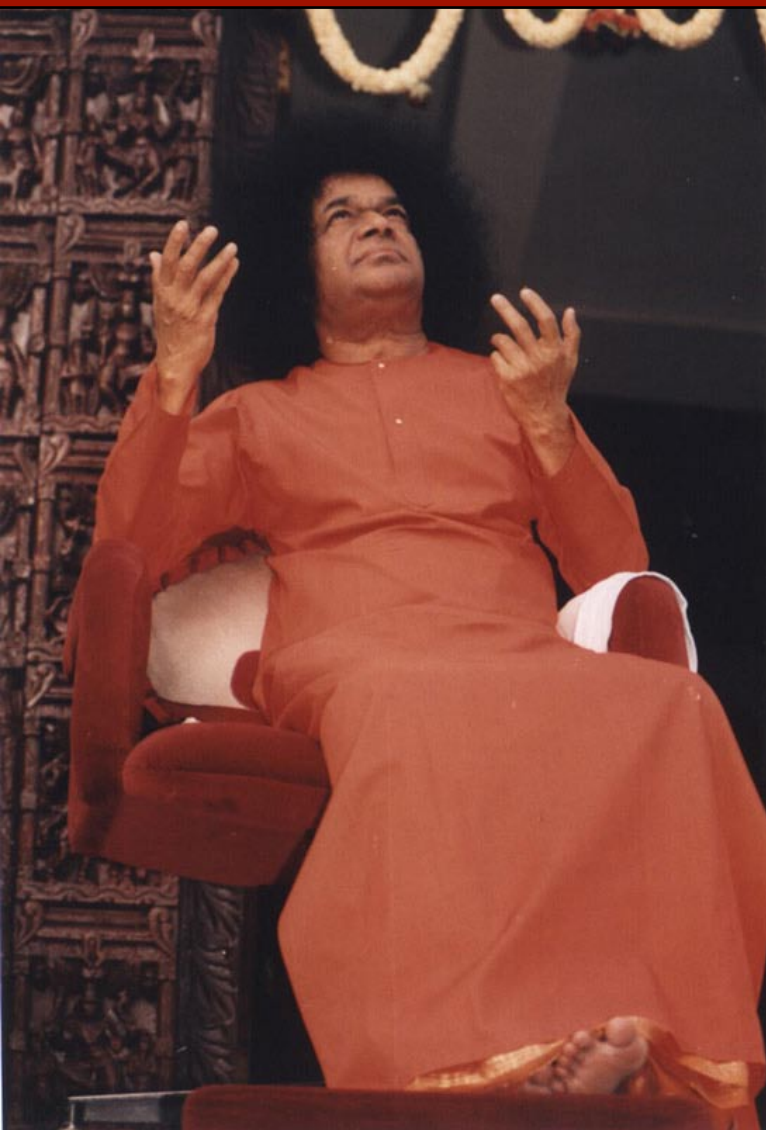
Jay Sai Ram!

Izvornik: http://media.radiosai.org/Journals/Vol_05/01SEP07/07-surrender.htm

S engleskog prevela: Lidija Horvat

Vječni učitelj se obraća učiteljima

govor održan 3. ožujka 2004.

Om, Om, Om...

Sai Ram!

Duboko se klanjam Bhagavānovim Lotosovim stopalima

Draga braćo i sestre,

Svami se 25. siječnja 2004. godine obratio učiteljima iz kampa u Anantapuru. Članovi nastavnčkog tima

iz kampa u Anantapuru tri su dana imali obuku. Bhagavān im je milostivo dopustio da svoju završnu svečanost imaju ovdje u Prasanthi Nilayamu te su stoga svi došli ovamo. Ja sam iznenada dobio poriv da se moram pojaviti zbog svoje profesionalne dužnosti prevoditelja.

Najvažnije točke o kojima je On obavijestio učitelje bit će sigurno korisne svim poklonicima, a posebno onima učiteljske profesije. Želio bih podijeliti s vama ono što je rekao.

Prvo: Učitelj bi trebao voljeti svoju profesiju. Učitelj bi trebao voljeti svoje učenike. Tako će biti sposoban obaviti stvari koje se od njega očekuju najbolje što može. Ukoliko nema ljubavi, on ne može nikoga zadovoljiti a i njegovo će poučavanje, također, biti beskorisno. Stvari su bolje kada se dijele u duhu ljubavi.

Drugo: Učitelji moraju učiti učenike duhu istovjetnosti. Svi su jedno; mi nismo podijeljeni na temelju religije, boje kože i nacionalnosti. Mi pripadamo kasti čovječanstva. Ne smijemo si nikada dopustiti da budemo podijeljeni. Ovo se mora razjasniti. Od zlata možete izraditi prsten. Isto se zlato može rastopiti i biti oblikovano u naušnicu. Ime i oblik nakita se mijenja, ali zlato ostaje isto. Slično tome, mi možda jesmo različitih nacionalnosti i različiti smo iz raznih razloga, ali u osnovi pripadamo ljudskoj rasi i ljudskoj zajednici. Studente treba poučavati o tom jedinstvu.

Treće: Duh domoljublja bi trebao biti usađen studentima povjerenima nama na brigu. Oni mogu biti iz bilo koje zemlje. Amerikanci bi trebali biti podučeni da vole Ameriku. Nijemci bi trebali biti podučeni da vole Njemačku. Trebate voljeti svoju zemlju. Trebate voljeti svoju kulturu. Trebate biti predani svojoj zemlji. Čim se ukaže prilika učitelji bi trebali usaditi duh patriotizma u umove studenata. To je ključno.

Četvrto: Jedinstvo je veoma potrebno jer svi učitelji, učenici, roditelji, uprava i administracija,

sva odjeljenja imaju samo jedan cilj; a to je širenje znanja. Mi promatramo razvoj naše djece, njihovo napredovanje i njihov karakter. Mora postojati faktor ujedinjenja. Ni pod kojim uvjetima ne bismo trebali biti podijeljeni.

“JA ŽELIM VAS”

Zatim je Bhagavān rekao: “Ja vas jako volim. Ako počnete izvršavati svoju dužnost spreman sam vam dati što god poželite. Bilo što! Brinem o vama, vašim obiteljima i vašem zdravlju. Svami će vas uvijek podupirati. Sjetite se toga!”

To nam daje uvjerenje i hrabrost da budemo vjerni sebi uz Božju podršku, jer, toga dana, Bhagavān nam je to zajamčio. Onda je netko upitao: “Bhagavāne, kakvo je sada Tvoje zdravlje?”

On reče: “Meni se ništa nije dogodilo. Dobro sam! Dobro sam!”

Netko drugi je pitao: “Kada ćeš normalno hodati?”

“Hodam. Dobro sam.”, odgovorio je. On kaže da Mu se ništa nije dogodilo. Kaže da je dobro.

Zatim je netko rekao: “Svami, mi želimo Tebe. “Baba je odgovorio: “Ja želim vas! Ja želim vas!”

Bhagavān je učiteljima prenio i još nešto na što vam želim skrenuti pažnju. Kada je bio već na odlasku iz sobe za razgovore, On reče: “Shvatite da je Bog u svakome u obliku ‘Ja’.”

“Kada kažem: ‘Tko ste vi?’, vi odgovarate: ‘Ja sam taj i taj.’ Svi kažu ‘Ja’. Taj ‘Ja’ je Bog u vama. Taj ‘Ja’ je svima zajednički. Kada jednom shvatimo to zajedničko ‘Ja’ u svima, bit ćemo ujedinjeni.”

Bhagavān je tim učiteljima također rekao: “Tri ste dana imali konferenciju o obrazovanju o ljudskim vrijednostima. Mislite li da te vrijednosti uvozite od bilo kuda? Gdje su ljudske vrijednosti? Učite li ih? Vi ste ljudska bića, zar ne?! Dakle, rođeni ste s ljudskim vrijednostima. Drvo ne stiče kvalitetu drveta. Životinja ne uči kvalitete životinje. Stoga ni ljudsko biće ne treba učiti ljudske vrijednosti jer je već rođeno s njima.”

Ono što pokušavamo učiniti na učiteljskoj konferenciji jest prisjetiti se tih ljudskih vrijednosti koje su nam urođene, koje su tu cijelo vrijeme. To je sve! Posao učitelja je da izvuče na vidjelo te vrijednosti koje su već prisutne u djeci.

Bhagavān je dodao: “To je zadatak zbog kojeg sam došao – da vas podsjetim na vaše vrijednosti, da vas podsjetim na vašu božanskost. Tko god radi taj posao imat će moje obilne blagoslove.” Sve je ovo Bhagavān rekao učiteljima toga dana.

BHAGAVĀNOV VJENČANI DAR ZA STUDENTOVU SESTRU

Također sam sretan što vas mogu obavijestiti da je Bhagavān toga dana učinio dva bitna čuda. Izašavši iz sobe za razgovore iznenada je pozvao jednog dječaka. Pogledao ga je i od dječaka uzeo pozivnicu za vjenčanje njegove sestre.

Dječak je rekao: “Svami, ovo je pozivnica za vjenčanje moje sestre.” “OK.”, reče i pošalje dječaka da sjedne.

Dječak je otišao i sjeo u deseti ili petnaesti red gdje je toga dana bilo njegovo mjesto. Na kraju *aratija*, dječak je tamo u drugom omotu našao *mangala sutru*, sveti uzao odnosno zlatni lančić koji se daje mladenki na dan vjenčanja. Dječak je bio oduševljen te mi je prepričao događaj.

Bio sam jako uzbuđen čuvši ovo. Podijelio sam to s onoliko grupa s koliko je bilo moguće jer ste vjerojatno već shvatili moj temperament. Ne mogu biti miran dok sve što znam ne podijelim sa svima. Da, to je najveće oduševljenje!

JOŠ JEDNO VIBHUTI ČUDO

Mogu s vama podijeliti i sljedeće čudo. Postoji okrug koji se zove Khammam, oko petnaest sati vožnje odavde. U blizini Khammama malo je selo Chilukuru. Naši su *sevaci* otišli tamo služiti. Primijetili su Hanumanov hram - ruševan i zapušten. Nije bilo svećenika ni dnevnog štovanja, baš ničeg. Stoga su *sevaci* očistili sve prostorije i okrečili cijeli hram. Sve dok su bili tamo uz njih je bila i Babina fotografija.

Iz Bhagavānove je slike počeo curiti *vibhuti*. *Sevaci* su bili neopisivo sretni zbog Bhagavānove ljubaznosti kojom je potvrdio i prihvatio njihovo služenje Hanumanu. Čineći to, Svami je potvrdio da su On i Hanuman jedno te isto.

Dok su pjevali *bhajane* u hramu, *sevaci* su primijetili da je na fotografiji Babino lice jako crvene boje. Većina nas zna da je Hanumanovo lice najčešće premazano crvenom bojom. *Sevaci* su primijetili

istu stvar na Babinom licu. I ovaj sam događaj želio podijeliti sa vama.

DUHOVNI RAZGOVORI

Sada vam želim skrenuti pažnju na zanimljiv razgovor koji sam vodio s prijateljima 7. veljače 2004. godine. Bio sam vrlo sretan što smo razgovarali te sam o tome izvjestio Svamija. Bio je vrlo sretan. Čuo je sve što sam govorio i na kraju rekao: "Učiš od njih. Oni su daleko bolji od tebe." Bio sam sretan čuvši taj komentar od Bhagavāna jer je tako lijepo biti ispravljen.

Bhagavān uvijek kaže: "Oni koji su pod svjetiljkom ne mogu vidjeti svjetlo jer stoje pod sjenom. Cvijet lotosa će privući pčele iz velike daljine. Ipak, žabe i zmije koje su oko cvijeta, ne znaju njegovu vrijednost. Slično tome, oni koji su kraj mene, ne znaju moju vrijednost. Stranci, koji dolaze iz daleka, znaju moju vrijednost više od svih vas."

Ovo nije samo kompliment strancima. To je stopostotna istina. Ja to znam jer ljudi iz mjesta koja sam posjetio i s kojima sam razgovarao potpuno potvrđuju što je Bhagavān rekao. Baš kao što sam ranije rekao, no nije mi teško ponoviti: nitko ovdje u Prasanthi Nilayamu nije stranac. Nitko nije stranac. To je pogrešno reći. Oni koji nisu došli ovamo su stranci. Oni koji nisu vidjeli Babu su stranci. Svi mi pripadamo Njemu. On je naš otac. Kako možete reći da su oni stranci? Ja to ne prihvaćam. Čak štoviše, Sebstvo u vama, duh u vama, svijest u vama, atma u vama je sasvim ista u svakome. Mi pripadamo kraljevstvu duha, kraljevstvu nebeskom. Kako može postojati stranac u kraljevstvu nebeskom? Svi smo mi jedno. To je ono što iskreno vjerujem.

U ovom kontekstu, zbio se zanimljiv događaj. Sreo sam neke poklonike iz različitih zemalja. Baš sam prolazio pored njih kada sam išao na svoju uobičajenu večernju šetnju, a oni su iznenada rekli: "Anil Kumar, zašto ne provedete neko vrijeme s nama?" Naravno, pridružio sam im se. Pitao sam ih: "Ako mi dopustite intervjuirao bih svakog od vas. Biste li odgovorili na moja pitanja?" Oni rekoše: "Zašto ne? Rado ćemo to učiniti." Napominjem, da sam o ovome izvjestio Svamija pa zato ovo dijelim sa svima. Pitanja koja sam postavljao našim prijateljima i odgovori koje su davali, siguran sam, bit će vrlo vrijedni za svakoga.

"Ni za čim ne žudim" - FATIMA

Prvi poklonik pripada Brazilu. Njeno je ime Fatima. Radi kao službenica u školi, i tamo u Brazilu vodi određene obrazovne institucije. Postavio sam joj neka pitanja, a ona je dala prekrasne odgovore. Svami je bio veoma sretan čuvši te odgovore. Slijede pitanja i odgovori:

Anil: Je li ovo vaš prvi dolazak? Biste li mi rekli svoje iskustvo, molim vas?

Fatima: Da! Ovo je moj prvi posjet. Tražite li da vam kažem svoja iskustva, jedno od njih je i ovo: Kada sam na Bhagavānovom daršanu, osjećam se kao da primam od Njega energiju. Sada sam vrlo snažna. Nakon Bhagavānovog daršana puna sam entuzijazma.

(Kada sam ovo rekao Svamiju, bio je neizmjereno sretan. Moj zaključak na ovaj odgovor je bio: Trebali bismo biti spremni primiti tu energiju. Trebali bismo biti osjetljivi. Trebali bismo biti prijemčivi. Trebali bismo biti pripremljeni za primanje. Ta je dama, velika poklonica, bila tako osjećajna, otvorenog uma i srca, da je mogla primiti Bhagavānovu energiju. To je zaista fantastično.)

Anil: Kad bi vam se pružila prilika, koje biste želje stavili pred Bhagavāna? (Pogledajte ovo. Ah! Kako li je odgovorila!)

Fatima: Istinu govoreći, gospodine Anil Kumar, ja ne želim ništa. (Mislim da nema ni jedne osobe od deset tisuća koja bi rekla ovo.) Nemam što tražiti; ja sam bez želja. Čak ne želim ni intervju. Ne! Ono što želim je da potvrdim duh ljubavi u meni i dijelim tu ljubav sa svima okolo mene. To želim. Ništa više nije potrebno. (Kada sam ovo rekao Svamiju, On reče: "Vidiš, ti ljudi nemaju želja. Vi ste momci puni želja. Uopće im nema kraja. To je stupanj njihove odanosti.") (*Smijeh*)

Anil: Budući da je ovo vaš prvi posjet, što nosite iz Prasanthi Nilayama? (O, koji prekrasan odgovor je dala.)

Fatima: Slatko Gospodovo ime i prekrasan Njegov lik, Njegovo izvanredno učenje i brojne knjige Sai literature. Te stvari nosim sa sobom. To je sve. Ne želim ništa više od toga.

Anil: S obzirom da se vraćate natrag u svoje mjesto što želite tamo raditi? Bili ste ovdje u Prasanthi Nilayamu dulje vrijeme. Rekli ste da je Bhagavān veoma dobro utjecao na vas. Što je to što

pretpostavljate da ćete raditi kada se vratite natrag u svoje rodno mjesto?

Fatima: Gospodine Kumar, silno želim početi s meditacijom. Želim provesti mnogo vremena u meditaciji. Veoma sam odlučna u tome da se transformiram. Shvatila sam da trebam čistoću uma. Radit ću na sebi. Odlučila sam da ću okrenuti svoj um unutra da bih imala iskustvo svoje svijesti ili *atme*. To želim raditi kada se vratim u svoje rodno mjesto.

Kažem vam, to je nivo poklonika. Zaista sam bio zapanjen! Znam da je baš svaki od vas jednako kvalitetan i na dobrom putu da dostigne isti stupanj. Ovo je samo slučajan primjer koji vam dajem. I vi ste odlični. (*Smijeh*)

Anil: Kako osjećate to što smo se sreli ovdje? Ovo je sjeverni blok broj pet uvečer. Sjedimo pod drvetom. Drago mi je što smo se sreli. Kako se osjećate ovdje upravo sada?

Fatima: Gospodine Anil Kumar, osjećam se lagano, neopterećena sam; više nemam briga ni tjeskobe, veoma sam sretna. Moja jedina želja je zadržati ovaj duh 'težinske' lakoće – nemati glavu punu briga. Želim iskusiti to isto u svom rodnom mjestu. Daj mi da budem lagana koliko je god moguće pa i tamo kud se vraćam.

Anil: Koje stvari ste zamijetili ovdje, a željeli biste ih primijeniti tamo?

Fatima: Naučila sam dvije stvari koje bih željela ondje vjerno primijeniti. Jedno je vjera u Svamija, nepoljuljana vjera, čvrsta vjera u Svamija. Druga je ljubav. Te dvije stvari želim tamo primijeniti. Želim ih podijeliti s kolegama iz cijele zemlje. Želim da svi shvate da smo svi povezani božanskom energijom. Svi smo ujedinjeni kroz božju energiju, zato ne bismo nikada trebali biti podijeljeni. Božanska nas energija ujedinjuje. Trebali bismo biti svjesni te činjenice. To je istinski odnos. Budući da smo ujedinjeni Božanskom energijom, svi smo mi jedno. Ovo bi svatko trebao shvatiti i doživjeti.

Anil: Gospođo, nakon što se vratite kući što će biti prva vidljiva promjena koja će se dogoditi u vašem načinu života?

Fatima: Imam jednu služavku. Ona obavlja mnogo poslova u kući, čisti i kuha. Ona je pazikuća i obavlja sve poslove. Nakon što sam došla k Svamiju odlučila sam je voljeti, imati za nju simpatije, neku vrstu obzira, imati za nju duh tolerancije i surađivati

s njom. Odlučila sam joj pomagati mnogo više nego sam to do sada i trebala bih također katkada ja služiti nju. Ona služi mene i ja bih trebala također služiti nju. To ću učiniti odmah kada se vratim.

Anil: Čini se da ste ovdje mnogo naučili. Jako smo sretni zbog toga. No, dopustite mi da vam postavim jedno jednostavno pitanje. Koja je stvar koju ste ovdje primijetili, a bit će ju teško primijeniti tamo? Izvan svega što ste naučili, što je to što će biti teško primijeniti tamo u vašem mjestu?

Fatima: Riješiti se ega. To je najteži problem.

Anil: Kako znate?

Fatima: Imala sam priliku služiti u Zapadnjačkoj kantini. Služila sam i iznenada smo saznali da Svamijev automobil prolazi tim putem. Ostavila sam svoj posao i zašla sam iz kantine da bih mogla vidjeti Svamija i On mene. Međutim, On nije okrenuo Svoje lice prema meni. Okrenuo se u suprotnom smjeru kao da me nema. Tada sam prvi puta naučila da trebam biti bez ega. (Također je priznala da je ego taj koji stoji između Boga i nje. Slomiti taj ego je težak posao.)

Anil: Možda nisam u pravu, ali mislim da je vaša zemlja puna ljudi koji su svjetovni i materijalni. Mislite li da je u Prasanthi Nilayamu duhovnost predozirana? Kako ćete uravnotežiti preveliku količinu ovdašnje duhovnosti s predoziranom materijalizmom tamo? Kako ćete uspostaviti ravnotežu?

Fatima: "Gospodine Kumar, ja ne mislim da su materijalizam i duhovnost u suprotnosti. Ne mislim da je jedan suprotan drugom. Oni su usporedni. Oni idu zajedno ruku pod ruku."

Dala je jedan primjer iz svog života. Ona ima tri kćeri. Statusno je na visokom položaju. Vrlo je bogata, i nije znala što je služenje. Nažalost, imala je automobilsku nesreću i provela je šest mjeseci u bolnici. Svi su je služili. Njene tri kćeri služile su je vjerno i s velikom pažnjom.

Rekla mi je: "Prvi put sam tada shvatila vrijednost služenja. Svatko mora služiti jer nam se kasnije može dogoditi da će trebati služiti nas. Potrebu služenja i njegovu važnost, naučila sam ovdje. Štoviše, uvjerena sam da ako služim, Bhagavān će voditi brigu o mojoj obitelji. Ako Mu služim, Gospod će voditi brigu o svemu ostalom. Zato, ako se kroz svijet krećemo s Bogom u srcu, nećemo naći ništa kontradiktorno u tom Njegovom svijetu. Nećemo naći da materijalizam i duhovnost jure u suprotnim

smjerovima. Oni nisu suprotni polariteti. Ne! Oni su zapravo usporedni, idu ruku-pod-ruku.”

“VIDIM GA U SVOM SRCU” - JOVAN

Zatim sam razgovarao s drugom osobom koja je sjedila tamo. Njegovo je ime bilo Jovan. On je geolog i dolazi iz mjesta blizu Hrvatske imenom Srbija. I njegove sam odgovore podijelio sa Svamijem.

Anil: Brate, koliko si puta posjetio Bhagavāna?

Jovan: Ovo je moj treći posjet. Osjećam da posjećujem ovo mjesto opet i opet zato jer sam doveden, privučen Njegovom magičnom ljubavlju. Vjerujem da bih zbog Njegove milosti još mnogo puta posjetiti ovo mjesto. Molim Ga da me blagoslovi s još mnogo prilika da i u budućnosti budem ovdje.

Anil: U redu! Čestitam što si tri puta uspješno doputovao. Ti si stvarno odabrani poklonik. Nesumnjivo si jedan od sretnika. No, ja želim znati što se događalo na kraju svakog posjeta? Koliko si imao dobrobiti pri svakoj posjeti?

Jovan: Prvi put kada sam pogledao u Bhagavāna, vidio sam u Njemu svog oca. Osjećao sam kao da moj otac već dugo čeka da me primi. Osjećao sam da se ostvario moj san. Ustvari, prvi put kada sam vidio Bhagavānovu sliku, počele su mi teći suze niz lice. Nisam znao kako se to dogodilo! Nisam ih mogao kontrolirati sve dok nisam oputovao u Prasanthi Nilayam. To je bilo moje prvo ovdašnje iskustvo.

Pri drugoj posjeti bio sam blagoslovljen intervjuom. Svami mi je podario intervju i sedam puta sam dobio *padanamaskar!* (Ovaj čovjek je i brojao! Dobro!) Mojoj radosti nije bilo kraja što imam tu beskrajnu sreću. Kako li mogu iskusiti ove sve? Za vrijeme druge posjete Babu sam vidio kao majku. Iskustvo sam sve, ljubav, skrb, brigu, sve. Na kraju mog trećeg putovanja imam osjećaj da nikakva tjeskoba, briga, ništa takvoga neće me više uznemiravati. Postoji netko na koga se mogu osloniti, netko o kome ovisim, netko tko brine o mom životu. Na kraju treće posjete ja sam tako sretan.

Anil: Pa dobro! Kako doživljavaš Babu u svom rodnom mjestu, Srbiji?

Jovan: Svami se uvijek iznova javlja u mojim snovima. On mi objavljuje poruke, dajući mi upute i vodstvo kad god zatrebam. On rješava mnoge od mojih životnih problema. Ustvari, nemam riječi da

Mu se zahvalim za sve vodstvo, za sve upute koje mi je milostivo dao. Sjećam se također jedne Njegove objave, koja mi odzvanja u ušima sve do danas.

Anil: Što je to?

Jovan: ‘Nije važan dug život. Važan je božanski život. Nije važno kako dugo živiš. Mnogo je važnije koliko duhovno živiš, koliko religiozno živiš, kako prakticiraš svoju *sadhanu* dok traje ovaj tvoj život. To je važnije.’ Od tada sam odlučio provoditi Njegovo učenje riječju i djelom.

(Svami mi je rekao: “Vidiš li kako ti ljudi reagiraju. Zbog svoje odanosti imaju tako izvanredne osjećaje. Vi ste momci prazni.”)

Anil: Gospodine, ako ne zamjerate, biste li s nama podijelili jedno od vaših iskustava?

Jovan: Jednom sam trebao sletiti u Frankfurt kako bi uhvatio sljedeći let. Kao što znate, u Frankfurtu je ogroman aerodrom s mnogo izlaza i mnogo letova koji dolaze i odlaze, baš kao komarci ovdje. Vjerujte mi, izlaz na koji sam trebao otići imao je broj 108. To me oduševilo. Drugi put sam propustio svoj let i ostao bez prtljage. Nedostajala mi je prtljaga. To je trajalo dva dana pa mi je avionska kompanija *Lufthansa* platila određeni iznos zbog odgode leta. Platili su mi u njemačkim markama i to opet 108! Dakle, bio sam bez riječi. Zatim sam promijenio posao. U novoj tvrtki svaki zaposlenik ima svoj broj, a moj broj je - 108! Ne mislim da je sve ovo slučajno. Ne! Sve je to Bhagavānova volja. To je ono što vjerujem.

Anil: Gospodine, biste li mi rekli vašu prvu promjenu ili preobrazbu nakon što ste bili ovdje?

Jovan: Gledajte gospodine Anil Kumar, prva promjena je bila ta da su se male pogreške u meni počele pojavljivati kao velike, divovske. Velike pogreške drugih počele su postajati veoma male. Također sam naučio kako svima oprostiti. Naučio sam kako u svakoj nuždi trebam preobraziti i poboljšati sebe.

Anil: Izgledate tako sretni. Ja sam sretan što vas vidim. Dobro! Ako čovjek ne može biti sretan ovdje, onda može li itko igdje biti sretan? Nemoguće! Ovo je mjesto blaženstva. Sretan sam što ste vi u blaženom raspoloženju. Imam jedno malo pitanje. Ako želite molim vas odgovorite. Osjećate li se ikada frustrirano ili depresivno?

Jovan: Zašto ne? Ja sam također ljudsko biće.

Postoje mnogi depresivni i frustrirajući trenuci, ali jedno mi uzrokuje veliku bol.

Anil: Koji je to problem? Što uzrokuje vaš bol?

Jovan: Svake godine donesem tako mnogo rezolucija, tako mnogo odluka. Svaki puta, ne uspijem primijeniti čak niti jednu. Tako se loše osjećam zbog toga. Unatoč tako brojnim rezolucijama i odlukama nisam u stanju primijeniti čak ni jednu. To je zaista bolno! Mislim da je to znak mentalne slabosti. Ta me stvar frustrira i razočarava.

“ŽELIM TRAJNI PROMJENI” - DUBRAVKO

Zatim sam sreo treću osobu, čovjeka imenom Dubravko. On potječe iz Hrvatske, poslovni je čovjek s velikim iskustvom.

Anil: Gospodine, mislim da niste došli ovamo prvi put. Kada vas gledam, mislim da ste poklonik – senior. Sigurno ste dolazili ovamo mnogo puta. Biste li mi rekli kako ste saznali za Svamija?

Dubravko: Da! Ovo je moj drugi dolazak. Sve je to Svamijeva milost i Njegova volja. U Hrvatskoj aktivno sudjelujem u Sai centrima. Tamo sam čuo mnoge Bhagavānove kazete. Čuo sam nekoliko Bhagavānovih govora. Poznata mi je Sai literatura. Također sam vidio mnoge video snimke o Bhagavānu. Kada gledam te video snimke osjećam kao da sam prenesen u Prasanthi Nilayam. Te me stvari zaista začuđuju, i jako su privukle moju pažnju. Bhagavānovo služenje čovječanstvu je nezamislivo,

izvan svih dimenzija. Njegov duh požrtvovnosti me je privukao.

Anil: Gospodine, biste li mi rekli jedno važno osobno iskustvo?

Dubravko: Gospodine Anil Kumar, ne znam hoćete li mi vjerovati, ali ono što ću vam reći je činjenica. U Hrvatskoj, kada sjedimo u prostoru za pjevanje, odmah nakon prvog *bhajana* ja vidim ispred sebe Prasanthi Nilayam i Babu kako svima daje daršan. Na kraju tog *bhajana* vidim cijeli Prasanthi Nilayam, baš kao što vi vidite film prikazan na ekranu.

Dogodila se i druga stvar. Nakon povratka s *bhajana* htio sam posjetiti jednog svog rođaka. Kad sam odlučio otići k njemu vidio sam Njegov lik pred očima. Kad sam sljedećeg jutra krenuo posjetiti rođaka, što se dogodilo? Otvorio sam vrata i na svom kućnom pragu vidio svog rođaka. Nisam trebao ići k njemu. On je već došao vidjeti mene. Sve su se te stvari dogodile zbog Bhagavānove milosti. Mislim da je sve to Njegova volja. Mogao bih vam pričati svoja iskustva koja mi možda ne biste vjerovali. U stvari, prilično sam zapanjen i iznenađen vlastitim iskustvima.

Ispričat ću vam još nešto. Moja životna družica je islamske vjeroispovijesti i ne vjeruje u Bhagavāna. Ona čak nikad nije željela posjetiti ovu zemlju, ali polako postaje poklonica. Počinje željeti posjetiti ovo mjesto i imati Bhagavānov daršan. To je Saijevo čudo!

Anil: Kada ste prvi put vidjeli Bhagavāna, kako ste se osjećali?

Dubravko: Nekako sam osjećao bliskost. Ne samo to, kada sam vidio Svamija, osjećao sam kozmičku energiju kako dolazi u moje tijelo. Osjećao sam da sam jak kao slon. Da, ja se sada osjećam vrlo jak. Osjećam da je probuđen moj intelekt. Osjećam veliki napon moje odanosti. U sebi također osjećam smisao nevezanosti i razlučivanja. Sve je to zbog Bhagavānove sućuti i milosti.

Anil: Kada odete kući, kako će se ovdašnji utjecaj Prasanthi Nilayama manifestirati?

Dubravko: Gospodine Anil Kumar, možete to nazvati bilo kako – samovrednovanje, samoprocjena, ili samoistraživanje. Želim kontrolirati svoj život. Želim ga procijeniti. Želim nastaviti putem samoistraživanja. To sam odlučio. Molim da budem ljubazniji, više sućutan, da pokazujem brigu za svakoga. Od danas želim govoriti slađe i nježnije nego ikada prije.

Upravo istražujem koje su se promjene dogodile u meni otkada sam ovdje. Trebao bih težiti duhovnom napretku, a ne svjetovnim stvarima. Kad srećem mnoge poklonike vidim u njima promjene koje su privremene, trenutačne, emocionalne. Ne želim takvu promjenu. Ja želim trajnu promjenu u sebi, promjenu koja će biti stalna da bih mogao biti razvijena duša. Moja trenutna zabrinutost se odnosi na to kako biti slobodan od ovih vezanosti? Kako postići oslobođenje? Kako oblikovati svoj život u suglasju s ovim mojim ambicijama?

Anil: Ono što je svaki od vas rekao je istina. Sve ide prema Bhagavānovoj volji. Ipak, mi imamo vlastite planove, vlastite ideje. Ne mislite li da bismo i mi također morali u to uložiti vlastiti trud? Zar ne mislite tako? Za svoje napore mi molimo Njegovu milost. Još jedno pitanje: Kad biste se voljeli vratiti u Prasanthi Nilayam?

Dubravko: Gospodine Anil Kumar, ta mi misao uopće na pada na pamet. Zašto? Ja doživljam Svamija u svojoj zemlji. Doživljam Ga u svom stanu. Doživljam Ga u svom srcu. Dakle, misao o mom sljedećem putovanju mi se ne javlja. Ja svugdje osjećam Božanske vibracije jače od elektromagnetskih valova. Mi ih svi doživljavamo. Iskreno, mi osjećamo blizinu više tamo, nego ovdje. Ne mogu procijeniti Božansku energiju koju primamo od Svamija. Sva naša iskustva i čuda u našoj zemlji, pojačavaju našu vjeru iz dana u dan. Jači smo u našoj vjeri nego ikada ranije. Molim vas recite mi gdje Svamija nema? Svami je svugdje, svejedno je li to Hrvatska ili Malezija. On je svugdje! Onoga trenutka kada počnem pjevati o Njegovoj slavi, odmah Ga osjetim. Što više želim?

“ON JE VEĆ U MENI” – SEVERIN

Zatim sam sreo četvrtu osobu, čovjeka po imenu Severin. On potječe iz Slovenije. Bio je to mlad čovjek i prilično suzdržan. Dok su se svi drugi smijali, uživajući i šaleći se, ovaj je čovjek bio sasvim ozbiljan, jako zamišljen, meditativan i kontemplativan. Oh! Mislio sam da možda ne želi da dalje postavljam pitanja.

Kada sam mu se obratio rekao mi je: “Gospodine, baš mi se i ne govori. Molim vas nemojte mi postavljati previše pitanja. Moja je želja učiti od ovdašnjih poklonika i od ovog mjesta. To je sve. Moja jedina *sadhana* je da sumiram, da se sjetim

i da ponovo proživim lijepe trenutke svog boravka ovdje. To je sve.”

Rekao sam: U redu! Ali postaviti ću vam tek nekoliko pitanja, ne mnogo, ne brinite!

Anil: Mladiću, to što ste rekli potpuno je ispravno. Kažete da nemate potrebu previše govoriti. Svami želi da više radimo, a manje govorimo. On to zaista cijeni. Vi zaista slijedite Svamijeva učenja. Mogu to razumjeti. Ustvari, kada vas gledam osjećam da vi provodite Svamijevo učenje više od svih nas zajedno. Veoma sam sretan što to primjećujem. No, zbog znatiželje htio bih znati vaša duhovna iskustva, ukratko, ako nije problem.”

Severin: Posjećivao sam ovo mjesto zadnjih deset godina. (A on je bio zaista mlad čovjek!) Tamo u Sloveniji sam gledao video snimku o Bhagavānu. Na videu smo mogli vidjeti kako Bhagavān davnih dana radi *abhishekam*, posipavanje vibhutija po Širdijevom kipu. Također sam gledao kako Svami materijalizira *kumkum* prah i *kurkumu* i posipa ih po Širdijevom idolu. Ta je scena privukla moju pažnju. To me je prvi put dovelo k Bhagavānu. Zatim se razvio interes za duhovnost. Želio sam znati duhovne istine. Pročitao sam gotovo sve knjige o Bhagavānu. Čuo sam Njegove poruke i aktivno sudjelujem u djelatnostima Sai centra. Neminovno svake godine posjećujem Prasanthi Nilayam. Vrlo religiozno to radim unazad deset godina.

(Budući da je rekao da je pročitao Babinu literaturu i da posjećuje ovo mjesto zadnjih deset godina, shvatio sam da je na drugačijem nivou. Zato sam

želio postaviti sljedeće pitanje.)

Anil: Biste li mi molim vas htjeli reći kako je Svami ušao u vaš život? (Pogledajte odgovor; ispalio ga je kao metak. Nisam mogao otvoriti usta nakon što sam to čuo. Znete li što je rekao?)

Severin: Gospodine Kumar, pitate me kako je Svami ušao u moj život! Svami je već bio tamo, u meni. Kakvo je to pitanje o Svamijevom ulasku u moj život? On je već tamo. (Bio je to gotovo elektrošok čuti takav odgovor od njega. Kapa dolje njegovom intelektu! Neka ga Baba blagoslovi!) S obzirom da je Svami i unutra i vani, i da je Svami svugdje, vaše je pitanje bespredmetno, jer On je svugdje. No, bilo je to u vrijeme rata i morali smo preseliti obitelj. Svami je zaštitio sve članove naše obitelji. Mi smo Mu vrlo zahvalni, Njegovi smo veliki dužnici. To što smo danas spašeni i sigurni, to je samo zbog Svamijeve milosti jer smo za vrijeme rata morali bježati iz naših domova. U tim izazovima, trenucima testiranja, Svami nas je došao spasiti. Osobno osjećam da me Svami vodi. On me svakodnevno vodi.

Anil: Mladiću, znam da ste na početku rekli da niste spremni odgovarati na mnogo pitanja pa je ovo posljednje. Molim vas odgovorite mi, koji su vaši planovi za budućnost?

Severin: Želim provoditi i iskusiti sve što sam dosad pročitao tako da budem bliži i blizak Bhagavānu. Što je to što me privlači k Njemu? Što je to što čini da Ga osjećam? Ono što me sada zabrinjava jest to, da sve više i više želim razviti Sai-svjesnost, Sai-svijest. Ustvari, u Sai daršanu ima tako mnogo prednosti. Ti tek misliš da si ovoga jutra imao daršan, ali ne razumiješ istinsku dubinu i značenje Svamijevog daršana. Osjećam da mi, zbog naših nedostataka, mana i pogrešaka, ne dobivamo dovoljno od Njegova daršana. Trebali bismo biti čisti da bismo imali stopostotnu korist od Njegovog Božanskog daršana. Naša vezanost, naš ego, naša posesivnost, mržnja i zavist, sve je to u našoj glavi. Zato nemamo potpunu korist od Bhagavānovog daršana. To je moje mišljenje. Naša izravna *sadhana* bi trebala biti odmak od ovih nedostataka i ja sam već započeo raditi na tome.

ANIL: Na kraju, želio bih zaključiti s napomenom; do sada su mnogi ljudi intervjuirali mene - novinari, ljudi s radija i televizije, ali ja nisam intervjuirao nikoga. Kako sam mogao sresti osobu iz Bosne, Slovenije, Hrvatske i Srbije koja će biti dovoljno ljubazna da mi odgovori na moja pitanja? Iskreno vjerujem da je to bila Bhagavānova milost i volja koja je ovo učinila mogućim.

EGO – NAJGORI NEPRIJATELJ

Zahvaljujući svemu što sam čuo, zaključio sam sljedeće. Prvo: misliti da sam ja velik poklonik nije ništa drugo do iluzija; to je velika greška. Čak štoviše, čuti tuđa iskustva nije ništa drugo do veliki ep, kao *Bhagavatha*. *Bhagavatha* je ispunjena pričama poklonika. Kada mi dopustite da čujem vaša iskustva, privilegiran sam slušati *Bhagavatham*, priče o Bogu. To je moj zaključak. Parikšit iz Bhagavathe je bio onaj koji je slušajući iskustva poklonika postigao oslobođenje preko mudraca Šuke.

Razumijem da je život dugo, neprekidno putovanje, da je život vječito putovanje i da moramo napredovati i napredovati. Potpuno sam uvjeren u činjenicu da Svami može objaviti Svoju poruku kroz bilo koga ovdje. Bilo tko koga sretnem, bilo tko koga upoznam, može mi objaviti neku poruku koja je Svamijevo nadahnuće ili Njegova volja.

Zato je bolje odmah odbaciti ideju da ja jesam nešto postigao. Mi moramo pokušati maknuti sve prepreke na našem putovanju, na našem duhovnom putu. Čak ni u snovima nemojmo smatrati da smo superiorniji od bilo koga niti da smo pametniji od drugih. Taj ego je naš najgori neprijatelj. Ovo su lekcije koje sam naučio razgovarajući s ovom Sai braćom i sestrama.

SATHYA SAI SREDIŠNJE VIJEĆE HRVATSKE, Zagreb, Šubićeva 20
CJENIK IZDANJA SAI NAKLADNIŠTVA

KNJIGE I SKRIPTE

1.	RIJEKA LJUBAVI - <i>prema vāhīnī</i>	20,00 Kn
2.	O ISPRAVNOSTI - <i>dharmavāhīnī</i>	30,00 Kn
3.	O MEDITACIJI - <i>dhyānavāhīnī</i>	30,00 Kn
4.	BOŽANSKA IGRA - <i>līlākaivalyavāhīnī</i>	15,00 Kn
5.	RIJEKA BOŽANSKOG MIRA - <i>praśāntivāhīnī</i>	40,00 Kn
6.	O UPANIŠADAMA - <i>upaniśadvāhīnī</i>	30,00 Kn
7.	O BHAGAVADGĪTI - <i>gītāvāhīnī</i>	40,00 Kn
8.	PRIČA O RĀMI - <i>rāmakathārasavāhīnī</i> I. dio	55,00 Kn
9.	PRIČA O RĀMI - <i>rāmakathārasavāhīnī</i> II. dio	45,00 Kn
10.	PRIČE O KRŠNI - <i>bhāgavatavāhīnī</i>	50,00 Kn
11.	SATHYA SAI NAM GOVORI 1	50,00 Kn
12.	SATHYA SAI NAM GOVORI 2	55,00 Kn
13.	SATHYA SAI NAM GOVORI 3	50,00 Kn
14.	SATHYA SAI NAM GOVORI 4	50,00 Kn
15.	SATHYA SAI NAM GOVORI 7	50,00 Kn
16.	SATHYA SAI NAM GOVORI 30	50,00 Kn
17.	LJETNI PLJUSKOVI U BRINDAVANU 1972. godine	40,00 Kn
18.	LJETNI PLJUSKOVI U BRINDAVANU 1990. godine	35,00 Kn
19.	LJETNI PLJUSKOVI U BRINDAVANU 1995. godine	40,00 Kn
20.	ISTINA DOBROTA LJEPOTA I. dio (životopis)	20,00 Kn
21.	ISTINA DOBROTA LJEPOTA II. dio (životopis)	60,00 Kn
22.	ISTINA DOBROTA LJEPOTA III. dio (životopis)	60,00 Kn
23.	ISTINA DOBROTA LJEPOTA IV. dio (životopis)	60,00 Kn
24.	SAI BABA I MI (Mark i Barbara Gardner)	30,00 Kn
25.	PUTOVI KOJI VODE K BOGU (Jonathan L. Roof)	40,00 Kn
26.	ODGOVORNO RODITELJSTVO – priručnik	45,00 Kn
27.	ODGOVORNO RODITELJSTVO – radionice	50,00 Kn
28.	SATHYA SAI ODGOJ U DUHU LJUDSKIH VRIJEDNOSTI (L. Burrows)	50,00 Kn
29.	SATHYA SAI ODGOJ U DUHU LJUDSKIH VRIJEDNOSTI - Priručnik	40,00 Kn
30.	ESSE SATHYA SAI ODGOJ U DUHU LJUDSKIH VRIJEDNOSTI	20,00 Kn
31.	O VODSTVU (Dr. sc. M. L. Chibber)	60,00 Kn
32.	REPROGRAMIRANJE NAŠE DUHOVNE DISCIPLINE - <i>sādhana</i> (Indulal Shah)	30,00 Kn
33.	BUĐENJE DUHOVNOSTI U POSLOVANJU - Snaga dharmačkog menadžmenta (J. Hawley)	60,00 Kn
34.	BHAGAVADGĪTĀ – vodič za Zapadnjake (Jack Hawley)	40,00 Kn
35.	MOJ BABA I JA (Dr. John Hislop)	50,00 Kn
36.	TKO JE GOSPODOV POKLONIK (Dr. M.V.N.Murthy)	15,00 Kn
37.	PUT K BOŽANSKOM MIRU – praśānti (N.Kasturi)	30,00 Kn
38.	JOGA DJELOVANJA (Kirit Patel i Vijay C.Amin – iz božanskog učenja S.S.S.Babe)	20,00 Kn
39.	TEMELJI DUHOVNE DISCIPLINE	10,00 Kn
40.	STUDIJSKI KRUŽOCI	12,00 Kn
41.	IZREKE - Kalendar	35,00 Kn
42.	PJESMARICA	25,00 Kn
43.	SANSKRТСKI RJEČNIK	25,00 Kn

AUDIO I VIDEO

1.	DVD HIS WORK - sinkronizirano na 14 evropskih jezika	40,00 Kn
2.	DVD PURE LOVE	40,00 Kn
3.	DVD ZALJUBLJIVANJE	50,00 Kn
4.	CD BABA PJEVA BHAJANE	35,00 Kn
5.	CD GAYATRI MANTRA	30,00 Kn
6.	CD PREMASVARUPALARA (Baba pjeva mantru ASATOMA)	30,00 Kn
7.	CD MEDITACIJA NA SVJETLO	20,00 Kn
8.	AUDIO KASETA BABA PJEVA	20,00 Kn
9.	AUDIO KASETA GAYATRI MANTRA	20,00 Kn

KONTAKT TELEFONI - KUNSKE NARUDŽBE:

BJELOVAR	098 1894 654	Nataša Rogulja
ČAKOVEC	091 5417 197	Željka Škvorc
KARLOVAC	091 501 2016	Tanja Vojnić
OSIJEK	(031) 571 476	Zlata Petrović
SISAK	098 9485 689	Vlasta Komarac
RIJEKA	099 595 1296	Nada Grubiša
SPLIT	098 812 816	Neva Kuzmanović
ZAGREB	098 9015 979	Edina Smrekar
	099 5949 142	Alen Ognjačević

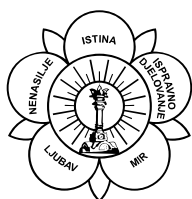

PORUKA DANA

Kroz ispravno djelovanje čovjek postiže čistoću srca što vodi ka sticanju *jñāne* (višeg duhovnog znanja). Kada je ispravno djelovanje praćeno *jñānom*, tu je onda prisutno istinsko služenje. Osjećanje da bi čovjek sam trebao uživati u plodovima svojih djela znak je sebičnosti. Naivno je misliti da čovjek sam obavlja svoje aktivnosti. Niti jedna stvar u svijetu nije namijenjena da u njoj uživa jedna jedina osoba. Njih trebaju svi dijeliti. Samo onda kada se odbaci vezanost za plodove vlastitih djela djelovanje postaje *yoga* (sjedinenje sa Božanskim).

OZNAKA LJUBAVI JE NESEBIČNO SLUŽENJE.

- BABA

www.saiorg.hr

SATHYA SAI GLASNIK

GLASILO SATHYA SAI
SREDIŠNJEG VIJEĆA
HRVATSKE

Zagreb 10000, Šubićeva 20

Glavni urednik: Adriano Bratović
Odgovorna urednica: Vesna Čuk
Urednik: Mladen Vinković
Grafički urednici: David Martinčić i Mladen Vinković
Lektorirali: Neda Adamović, Petra Gjurić, Mladen Vinković
DTP: David Martinčić
E-mail: urednik.sai.glasnika@email.t-com.hr
Sathya Sai Glasnik izlazi jednom mjesečno
Tisak: Medicinska naklada, Zagreb, umnoženo u 180 komada